

MIDNATTSROPET

MARANATA! - Du vår Herre kom! (1 Kor 16:22)

**Fly till
Jesus
medan tid
är!
Det finns
ingen
framtid för
Sodom.**

-Vedermödans Preludier, sid 4

-Aids - en dom över civilisationen , sid 12

Ett hem - ett missionscenter

Karin Vidén berättar om en av Dominikanska Republikens missionärer.

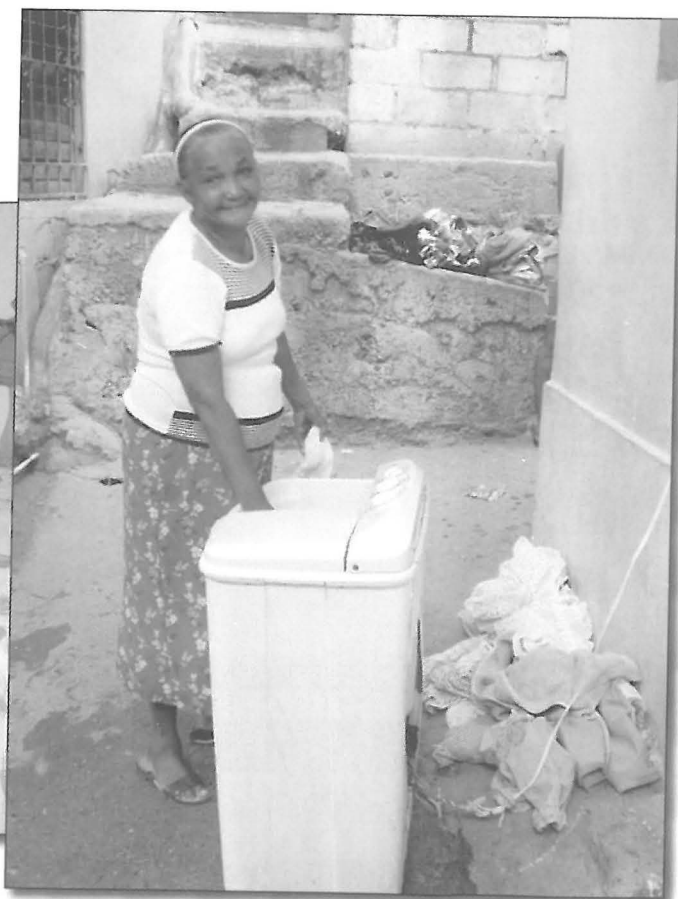
Om inte syster **Clotilde** kommer till mötet, då vet alla att det finns en verklig orsak därtill. Hon är en trogen mötesbesökare, medarbetare och syster i Comunidad Maranata sedan många år tillbaka. Jag tar mig med försiktiga steg nedför den av regnet våta och slippriga cementerade gångstigen som leder ner till hennes lilla hem som ligger så långt ner i *La Cañada* man kan komma. På vissa håll trevar jag mig riktigt sakta nedför med vetskapen om att här har många brutit både armar och ben då de halkat, snubblat och trillat omkull, men barnen och ungdomarna som kvickt

kilar förbi mig är vana och då en motorcykel med sin obekymrade förare på slirande däck kasar nedför gångvägen där småtingar sitter och leker, verkar alla omkring mig helt oberörda. Clotildes hem består av ett litet kök och ett lika litet sovrum, samt en övervåning med plåttak där några av barnbarnen bor, och det är byggt med den ca två meter breda öppna utloppskanalen under sig. Då jag denna dag besöker henne bjuds jag som alltid på gott kaffe, och hon ursäktar sig att kanalen som nu är sprängfylld av skräp och hushållssopor luktar så illa. Soporna från

alla omkringboende kastas oförpackade ned i kanalen och stora råttor kalasrar på matresterna om ingen av alla lösspringande hundar hunnit före. Clotilde hade hoppats på lite mer regn den här dagen för att sopberget skulle få lite fart av vattnet och dra iväg, men så blev det nu inte. Hon hoppas också på att några karlar ska frakta bort det stora trasiga kylskåpet som en granne gjort sig av med och

som nu ligger som en propp och stoppar upp soporna vid den lilla cementbron vid hennes husknut.

Clotilde är änka sedan många år tillbaka, och då jag ber henne berätta om sin man, blir hon tyst en stund; som om hon behöver lite tid att vrida klockan tillbaka för att minnas. De bodde först i *Castañuela*, hon och maken **Prieto**, ett litet samhälle ca 25 mil från huvudstaden,

men flyttade till storstaden då barnen var bara några år gamla. De valde *La Cañada* i *Las Palmas* eftersom Clotilde hade sin syster boende där. ”Det var så fint här i området då vi flyttade in för många år sedan”, berättar hon och ser smått drömsk ut. ”Här var en grönskande dalgång med den smala flodrännan rinnande ut mot den större flodådran ut i floden *Haina*. Utefter slutningarna låg små enkla trähus, eller som mitt hus, som då var tillverkat av utslagna plåttunnor som väggar, enkelt, med ändock en bostad. Här fanns stora avokadoträd, banan- och platanosplantor, ja det var mycket finare här i *La Cañada* då, ja det var som att bo på landet.” Clotilde berättar med värme om de åren; det var mycket jobb och slit, och det var fattigt, men hon var ung och stark. Prieto försörjde familjen genom att han drev en liten colmado med försäljning av tidigt morgonkaffe och diverse matvaror.

Så kom den ödesdigra dagen som kom att förändra hela Clotildes livssituation för alltid. Det var för ca 30 år sedan, Clotilde minns inte riktigt årtalen längre. Hon och Prieto vaknade tidigt på morgonen för att som vanligt ta itu med dagens sysslor, men den här dagen blev ingenting som det brukade vara. Prieto satte sömndrucken ned sina bara fötter på golvet för att stiga upp ur sängen, och såg försent den ca 2,5 dm långa så farliga tvärrandiga tusenfotingen. Den bet honom i en tå och han fick svåra smärtor under flera timmar. Såret infekterades kraftigt och hans allmäntillstånd försämrades snabbt. Från det statliga sjukhuset fördes han till militärsjukhuset, men inte heller där fanns den läkarvård och det antibiotika han hade behövt att få och det oundvikliga skedde, han dog.

Med sorgen som en bedövande tung börda och med

Clotilde med dotterdottern Ilenia.

försörjningsansvar tvingades den unga änkan ut för att söka arbete i områden där det bodde mer välbeställt folk, och hon erbjöd sina tjänster att tvätta kläder, att städa, diska och annat hushållsarbete. Tvättmaskin var på den tiden mycket ovanligt och all tvätt skedde för hand. Det handlade om att hinka upp vatten ur en brunn, att bära vattnet ibland ganska långa sträckor och att till sist efter tvätt och torkning överlämna kläderna fint strukna och utan minsta fläck kvar. Varje dag lämnade hon de tre barnen till någon granne eller släkting, för att tvätta kläder i olika hem, och kämpade hårt för att kunna ge barnen mat varje dag. Dottern **Glady** växte upp och blev som tonåring gravid, och blev genom det även hon som ensamstående tvingad ut i försörjningsansvar. Tre flickor tätt på rad innebar att mormor Clotilde mer och mer gick in i modersrollen och barnen upplevde henne som sin mamma, alltmedan deras unga mor var den som var borta och arbetade hela dagarna. Åren gick och inflyttningen till *La Cañada*

ökade dramatiskt. Husen blev fler och fler, och de rika fruktträden och grönskan fick ge plats för byggnationen. Folk från landsbygden sökte sig in till stan och hoppades på bättre försörjningsmöjligheter, och *La Cañada* har förändrats väldigt mycket. Idag är Clotildes och de flesta andras hus gjorda av cementblock, och vissa har både tre och fyra våningar.

Bara två kvarter bort låg ett stort hus på gata L, en för svenska förhållanden ovanlig gatubeteckning, där den svenska missionen *Comunidad Maranata* höll till. Clotilde gick förbi där ibland och såg hur de ljusa utlänningarna tillsammans med dominikaner samlade barn på terrassen och inne i huset och lärde dem läsa och skriva. Clotilde hade aldrig lärt sig läsa men förstod hur viktigt det var att barnen fick möjligheten. De små barnbarnen var ännu väldigt små, men hon hoppades att de en dag skulle få lära sig denna konst.

En av svenskarna hette **Tony** och han tog en dag sin elgitarr med förstärkare och

bar hela denna börda med sig ned till *La Cañada* där han tog kontakt med olika människor, däribland Clotilde. Hon bjöd in honom och eftersom det för tillfället fanns elektricitet kopplade han på utrustningen och satt sedan i hennes lilla kök och spelade med hög volym och sjöng sånger om Jesus Kristus. Tony kom tillbaka med ännu några av ungdomarna från *Maranata* och flera av Clotildes grannar kom för att lyssna till sången och vittnesbörden, däribland **Fela**, som även hon idag är en frälst och i Kristus bevarad syster i *Comunidad Maranata*. Clotilde var sedan tidigare avgjord kristen och döpt i floden *Yaque*, men upplevde nu en påtaglig förnyelse i sitt andliga liv. I det stora huset inbjöd *Comunidad Maranata* till evangeliska möten på kvällarna och hon tog med sig sina små barnbarn och gick dit. Hennes hjärta greps av påminnelsen att Jesus snart ska komma igen, och hon tog ett inre beslut att ännu mer söka Honom och följa Honom.

Vecka efter vecka, månad efter månad, kom hon troget till alla möten bärande på de små, och har genom sin idoga och övertygande insats år efter år visat de sina att församlingens angelägenheter är hennes, och att de är viktiga, och att ta del av Guds ord är livsavgörande mat för den inre människan. Barnbarnen är flera nu och större, och de har fått med sig den enkla tron på Gud genom det som såddes i deras barnahjärtan genom mormors iver. Hennes bön idag är att de alla ska ta ett avgörande steg, som hon själv fick göra, och verkligen öppna sitt hjärta för Jesus och överlåta sina liv till Honom.

Clotilde kan inte läsa, inte skriva, men hon kan med skarpa citera Guds ord: ”Allt förmår jag i Honom som giver mig kraft, så står det i Filippibrevet 4:13!” Hen-

Forts sid 18

VEDERMÖDANS PRELUDIER

Berno Vidén

"Vi går igenom historiens största globala kris." Rubriken är hämtad från en av Centralamerikas större dagstidningar, El Caribe, där man citerar Dominikanska Republikens president Leonel Fernandez. Sista tiden med skenande mat- och oljepriser har satt sina spår i många länders redan ansträngda ekonomier och åtgärds-paketerna som tvingas fram för att hålla länderna borta från en rusande inflation skapar i sin tur protester. I Haiti, Amerikas fattigaste land, tågade tidigare i år tusentals människor i protest mot presidentpalatset. Det enda kravet man hade var att få sina mest elementära behov tillgodosedda: "Vi är hungriga!" skande-

rade skarorna. Situationen är så allvarlig att delar av befolkningen tillverkar bröd av lera för att överleva.

Bibelns sista bok, Uppenbarelseboken 6:2-8, i dess beskrivning av ändetidens händelser, symboliserat av fyra ryttare, är snarlika dem vi möter i dagens bistra verklighet. Mannen på den vita hästen med en båge i handen, symboliserar ett till synes fredligt maktövertagande i en kaotisk tid då världen bokstavligen ropar efter en befriare som kan skapa ordning. Under världshistoriens gång har fler än tio tusen fredstraktater undertecknats som i genomsnitt varat högst två år. Sedan andra världskriget har världen inte upplevt en dag utan krig. Hoten eskalerar och stormakterna rustar. I en värld präglad av detta kaos kommer mänskligheten få uppleva en skenbar fred under en begränsad tid, iscensatt av en bedragare.

Med en nästan omärklig förändring leder situationen så småningom till man-

nen på den röda hästen som träder fram för att med våld hålla tillbaka det uppror som växer fram från alla förtryckta skaror. En ohygglig slakt följer. Som en konsekvens av krigens skjuter matpriserna i höjden och klyftan mellan fattig och rik ökar dramatiskt. För den stora massan ransoneras de värdefulla spannmålen till priser som gör att dagsinkomsten inte räcker till mat. Mannen på den svarta hästen har en vågskål i sin hand där ett mått vete och tre mått korn värderas mer än en dags arbete. Oljan och vinet förblir orört men till så höga priser att enbart den absolut rikaste delen av världens befolkning har råd att vältra sig i lyxen.

Då den blekgula hästen träder fram på scenen uppenbaras för första gången ryt-tarens fulla identitet; Döden. Dödsriket följer honom. Hungersnöd och pest följer i dess spår.

Vi har ännu inte nått fram till den tidpunkt som Uppenbarelseboken här talar om. Däremot upplever vi preludierna till vedermödorna. Ondskan håller sitt hårda

MIDNATTSROPET

ANSVARIG UTGIVARE

Berno Vidén

berno.viden@midnattsropet.se

CHEFREDAKTÖR

Stina Fridolfsson

stina.fridolfsson@midnattsropet.se

REDAKTION

Ulla Näsholm

ulla.nasholm@midnattsropet.se

Paulus Eliasson

paulus.eliasson@midnattsropet.se

ADRESS

Besök: Bällstavägen 100, Bromma

Post: Box 201 34, 161 02 Bromma

Telefon: 08-98 56 83, Telefax: 08-98 21 39

INTERNET

Hemsida: www.midnattsropet.se

E-post: info@midnattsropet.se

SPRIDES FRITT!

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen,

Pg 495 46 24-5, Bällsta Media Center.

Meddelande om adressändring sker skriftligt till redaktionen.

TRYCK

BMC Tryck & Förlag, Bromma 2008

ISSN 1653-5871

Tidningen Midnattsropet utges 6 ggr/år av Maranataförsamlingen i Stockholm.

© MIDNATTSROPET

För tillstånd att använda material, kontakta redaktionen.

grepp över jorden och utnyttjar alla tillfällen att påskynda ett globalt kaos.

Människan är stolt. Hon har svårt acceptera att det finns en ordning nedlagd i själva skapelsen och att den finns där som ett skydd. Trots vetskap om att orättfärdighet, egoism, omoral och annan ondska för med sig en oundviklig dom över mänskligheten, fortsätter hon ihärdigt framhäva och exponera sig själv för att uppnå maximal njutning i lyx, överflöd och egoistisk tillfredsställelse av sitt liv.

Sodoms synd handlade i mångt och mycket om just en sådan livsstil där man trots överflöd förtryckte den fattige. Straffet lät inte vänta på sig. Det var inte eld och svavel i första hand. Straffet handlade om att deras orättfärdighet bland annat ledde till en degradering av människovärdet. Deras stolthet och ständiga jakt efter lusta förblindade deras sinnen så långt att de inte längre kunde skilja mellan rätt och fel. Det fanns ingen framtid för Sodom. Hade inte Gud gripit in i historiens skede så hade Sodom genom sin egen inneboende destruktiva karaktär utrotat sig själv. Det samhälle som legaliserar en sodomitisk livsstil kan omöjligen överleva.

Pengar i överflöd, hejdlös lusta, o begränsad makt. Så kan man sammanfatta den homosexuella rörelsens anspråk på inflytande i samhället. Kraven som ställs är inte små och står långtifrån i proportion till de grupper av medborgare de påstår sig företräda. I dagens samhälle har man sina främsta språkrör inom riksdag och regering. Genom lagstiftning vill man påtvinga medborgarna ett homosexuellt tänkande, som om den avvikande livsstilen skulle handla om en norm.

I sommar är Stockholm centrum för Europride. Det väntas anlända en stor mängd entusiaster från hela Europa och med stadsfinansierade miljoner planeras aktiviteter som beräknas sträcka sig över hela sommaren. Arrangörerna lovar att ingen huvudstadsbesökare kommer ha möjlighet att undgå händelserna. Den omoraliska livsstil som med hjälp av rikligt tilltagna allmänna medel här förespråkas är direkt livsfientlig och kan inte annat än bekämpas.

Under sjuttioalet trodde forskarna att vi övervunnit mänsklighetens värsta fiender i form av smittsamma virus.

Sodoms synd handlade i mångt och mycket om just en sådan livsstil där man trots överflöd förtryckte den fattige...

Människan visade sitt högmod och såg sig själv som oövervinnerlig. Budskapet om sexuell frigörelse utanför äktenskaps ramar var något som lyftes fram som norm. Skilsmässostatistiken ökade dramatiskt under denna liberalismens och självförverkligandets tid.

Livsstilens konsekvenser hann dock snart ikapp och den nyvunna optimismen fick ett abrupt slut då aids i början på åttiotalet gjorde entré. Efter det har i genomsnitt en miljon människor per år dött på grund av den nya farsoten.

Tvårt emot vad man tidigare trott sprider sig inte viruset i första hand bland fattiga och sämre utbildade. Även konfliktområden med krig och brutalitet har pekats ut, men inte heller där är smittan statistiskt sett störst.

Smittan sprider sig i första hand bland män som lever ut sin homosexualitet. Otroheten är enligt tidskriften Science den absolut främsta orsaken till att aids sprids. Då aids uppenbarade sig i Sverige reagerade RFSL och andra agitatorer som öppet förespråkar promiskuitet med att skyndsamt tala om att det inte är någon fara med utlevd homosexualitet, bastu-klubbar osv. Orsaken förflyttades istället till andra områden och de röster som varnade för den dom som människan genom sin omoral drog över civilisationen, klassificerades snabbt som okunnigt

fördömande och diskriminerande.

Under det kvarts sekel vi känt till aids har vi matats av desinformation. Idag borde RFSL's agitatorer i sanningens namn ödmjuka sig och ge alla varnande röster som höjts rätt. Men det är man för stolt för att göra och det ligger absolut inte i deras fräcka intressen att backa från sina ståndpunkter. Hejdlös lusta är fortfarande modellen som förespråkas; njutning till döds.

Tunga forskarnamn går ut och deklarerar otroheten som människans värsta fiende i kampen mot aids. Vad gör RFSL? Man ger ut en broschyr som glorifierar utlevd homosexualitet. Helt framtalar man den för "In sex we trust". Ett citat får räcka för att visa vilka frihetsideal som där förespråkas: "Frihet är att kunna ha sex (med någon man inte känner)". Självfallet kan det inte finnas någon framtid för ett samhälle som aktivt stöder och förespråkar en sådan livsstil.

Hela samhället bär idag prägel av rotlöshet. Undan för undan slås fundament efter fundament bort i en alltmer urholkad tillvaro. Gudsfruktan som en samhällets pelare är för länge sedan bortrationaliserad av liberala krafter och varje försök som görs för att hejda raset utpekas

Forts sid 14

Att FÖRVÄRVA Eller FÖRDÄRVA

Predikan av
Arne Imsen, 1975

I de bibelstudier som jag har haft tidigare har vi slagit fast att staten icke är en gudomlig instiftelse, eller anordning. När vi talat om det här ämnet "staten som Gud, staten som Guds tjänare, staten som vilddjur" så är det ett faktum att alla de här tre möjligheterna finns. Fastän nu staten inte är en gudomlig skapelse kan den alltså bli en Guds tjänare. Det beror helt och hållet på omständigheterna som vi också kan se i Skriften.

Vi ser exempelvis hur vilddjuret skadas till döds och vi kan av det förstå att det också finns makter som också kan besegra Lewiatan, eller i varje fall neutralisera honom. Vi glider successivt in i ett slags tillstånd av resignation. Vi resignerar och tycker att det är nästan meningslöst att försöka komma till rätta med problemen som gäller vårt förhållande till den närvarande tidsåldern och dess maktkonstellationer. Istället för att

bli fria personligheter dukar vi under och blir slavar. De flesta av oss är förslavade utan att veta om det, då de friheter som kanske fanns i själva begynnelsen gått förlorade utan att man har märkt det. Gud handlar i varje tidsålder och i varje situation. För det första uppenbarar han för människan hennes benägenhet att berömma sig av att vara fri medan hon är fåfänglighetens träl. Hon berömmar sig av att vara självständig, men hon är egentligen fruktansvärt bunden.

Vi ska titta på några sammanhang där vi får se hur just utvecklingen från det relativt oskyldiga stadium då olika ting kommer till, efterhand blir till instrument i människans händer. I det läget är det ett uttryck för hennes idealism, avsikten att besegra det ondas följder, men utan att ta itu med det onda. Vi upplever otryggheten, fruktan, fruktan för andra människor, fruktan för vädrets eller elementens makter, för naturens krafter. Fruktan för djuren, sjukdomen, fattigdomen, detta som finns med hela tiden och ständigt görs tappra försök att komma tillrätta med det. Människan tar inte itu med det onda utan hon tar itu med det ondas följder. För att ta itu med följderna kan man använda sig av idealism, religion, kultur, politik och militär. Människan bygger hela tiden upp någonting – ett system för att utveckla sin idealism. Religion, vetenskap, filosofi, du möter det på det primitiva planet och du möter det på det avancerade, mer utvecklade planet.

Istället för att ta itu med det onda tar man itu med det ondas följder, exempelvis genom nykterhetsrörelsen och

fredsrörelsen. Så försöker man kringgå grundproblemet genom att skapa mäktiga bålverk emot vissa speciellt utmärkande avarter.

På det här planet, i sitt ursprungliga skede, märker vi hur den svaga, hjälplösa människan söker finna lösningen på sin situation. Men varje gång som hon griper till de här metoderna, går hon ett steg bort ifrån Gud, ty det här systemet som hon bygger upp är ingenting annat än hennes sätt att utmönstra Gud. Människan tror icke på Gud, förlitar sig icke på Gud, förtröstar icke på Gud.

Guds vilja är *decentralisering*, alltså makten skall decentraliseras till individen. Individerna har fått speciella löften som ska förankras i familjerna. Samlevnadsmönstret finns klart och tydligt anvisat i Guds ord. Gån ut, föröken eder och bruken jorden och vårda den! Där är uppdraget. Människan går den rakt motsatta vägen i sin rädsla för det onda som hon bär i sitt eget väsen. Hon känner det onda och kan inte övervinna det, hon koncentrerar istället makten till institutionerna. Så småningom blir de system som hon har byggt upp av idealism, av religiösa, kulturella, politiska eller militära skäl, ett hot mot henne själv. Systemen som hon bygger upp utplånar successivt henne själv och successivt blir de här systemen en kvarn som mal sönder personligheten och förvandlar en människa till en massmänniska en massprodukt. Det är denna degenererade massmänniska som föder och väljer sina ledare, och det är utur

detta människohav som även Antikrist sedan kommer.

Gudsuppenbarelsen kommer att se fruktsamt primitiv ut när den träder fram i strid med allt detta. Vem är du som vill bekämpa freden, vem är du som vill gå emot nykterheten och filantropin, vem är du som vill bekämpa ekumenik, samlevnad och vidgat samarbete? Ska vi inte nu vara glada när vi äntligen har kommit dithän att vi kan samarbeta? Man förstår inte att det här inte är en lösning på problemet, vi bara permanentar och bygger in problemet i ett nytt mönster. När vi har byggt färdigt på det här systemet så kommer det att hota oss ännu värre än något av de tidigare har gjort. Det är själva dynamiken. Vi skapar en freds rörelse därför att vi tycker det är otäckt med de militära förvecklingarna och konflikterna. Människan säger: vi måste få slut på kriget, och så sätter hon igång med sina aktiviteter för att skapa en freds rörelse som blir farligare än själva kriget. Blir freds rörelsen farligare än själva kriget? Ja, det är ju freds rörelsen som kommer att föda fram Antikrist. Freds rörelsen är ett försök att åstadkomma hyggliga samlevnadsformer och är bara ett dåligt försök att göra sig oberoende av Fridsfursten. Fridsfursten går inte med på våra villkor och våra försök att skapa någonting, därför att vad som först och främst måste tas itu med är krigens djupaste orsak.

Människan som kämpar för fredliga ändamål blir egentligen farligare än den värsta hök. En hök är relativt lätt att avslöja, men en fredsapostel... Kyrkorna faller för det här och öppnar sina predikstolar för fredsapostlarna och de kommer med sitt freds budskap. Fred utan Kristus, fred utan syndernas förlåtelse.

Så har vi nykterhets rörelsen. Det är väl ingen som vill förneka att vi har en fruktsamt situation. Människans onda följeslagare är missbruk av droger, berusningsmedel. Det är ont. Nykterhets rörelsen är behjärtansvärd.

Det fanns idealism i den första generationen som byggde upp dessa rörelser, för då led många människor av missförhållandena, exempelvis på grund av alkoholmissbruk. Många har också lidit på grund av kriget och har känt det som en nödvändighet att vidtaga åtgärder för att få detta onda övervunnet i de mänskliga samlevnadsformerna. De har satsat sitt liv, sin fritid, sitt allt på idén, idealen, att komma tillrätta med problemen. Efterhand sker en successiv förändring med

det som man har byggt upp. Den första generationen förändras väl inte så snart, men den påverkas av trycket utifrån och blir alltmer beredd att kompromissa med omgivningen.

Så kommer det en generation som tar den första generationens arbete i arv. Det sker oftast utan någon märkbar förskjutning. Men det har redan ägt rum en förändring på djupet. Den generationen är inte så beredd till offer, till helhjärtade insatser, att leva så ensidigt och osjälvviskt, utan vill förutom de ursprungliga värderingarna också ha någonting annat. Detta blir alltmer tydligt när den andra

det är betjänt av att äga samfunden. Så blir också samfunden integrerade.

De växte fram som väckelserörelser. Utanför kultursammanhangen, utanför politiken, utanför hela samhälls- och maktstrukturen. Ganska maktlösa och som regel förföljda.

Det är helt otroligt att se hur man idag sitter på parkett liksom och applåderar fäderna, istället för att ta reda på orsaken till att de drabbades av smälek och förföljelse. Vad är orsaken till att de kämpade mot de vilda djuren och att vi sitter på parkett och applåderar?

Så småningom hände det någonting i

Det är denna degenererade massmänniska som föder och väljer sina ledare och det är utur detta människohav sedan också Antikrist kommer...

generationen utvecklas. Som regel är det så att när den tredje generationen kommer, då är idealismen urholkad medan däremot organisationen står kvar.

Den tredje generationen får i arv en organisation, men den har ingen större offervilja, den har inte samma intressen, samma inspiration, vision, ideologi och pionjäranda. Resultatet blir att en organisation står där som ingen orkar med. Inte ens idealisterna själva orkar med den. Organisationen utlämnas åt samhället. Organisationen, som är ett resultat av pionjärgenerationens insatser, integreras allt mer med samhället. Samhället får ge den ett innehåll som då naturligtvis ska ligga så nära nykterhets rörelsens eller freds rörelsens intentioner som möjligt.

Jag ska tala om för dig att det är likadant med samfunden – de är underkastade exakt samma förändringens lag.

Vad står kvar när de två första generationerna har gått? Då står institutionerna, organisationerna och kyrkorna kvar. Det blir den tredje generationen som får vårda traditionerna, och så småningom överlämnas kyrkan åt samhället. Kyrkan är nödvändig, den har en stor och betydelsefull funktion att fylla. Man kan icke befria ett samhälle från religiösa aktiviteter eller religiöst liv. Samhället inser att

utvecklingen som gjorde att det etablerades samarbete lite här och lite där som så småningom utvidgades.

Ytligt sett kan det se ut som om alltsammans är oförändrat. Kyrkan har bevarat sin identitet, säger man och man har skyddat sin integritet. Dessutom har man bevarat sin egenart och sin särart och sin självständighet i förhållande till staten. Vi har inte övergivit några positioner, vi har inte svikit någonting, vi står kvar. Det kan se ut som det är på det sättet, att man inte har gått in i samhället, men det är bara så att genom det som har skett så har samhället vidgat sina gränser. Det är så det går till. Samhället vidgar sina gränser. Det är där problemet ligger. Det är där problemet sitter, hela tiden vidgas gränserna. Genom kringgående rörelser får samhället ett indirekt och så småningom ett direkt inflytande över grupperna och församlingarna som tidigare var utanför.

Jag ska läsa ett exempel på det här ur *Hemmets Vän* (1975). Det är en skildring om hur det var för 120 år sedan bland läsarna i Dalarna. På första sidan står det.

”Fångkärrorna skramlade ofta med läsare till länsfängelset”

Då frågar man sig: Hur ser det samhälle ut som har fångkärror för läsare?

Vad var orsaken till den konflikten? Finns orsakerna till konflikten kvar? Om inte – varför har striden bilagts? Då måste man alltså ha enats på andra punkter, just på andra punkter än det som var konfliktens djupaste och ursprungliga orsak. Eller förändrats så att man bejaktar det man tidigare bekämpade. Jag ska läsa här:

-Då man betänker att det var olärda människor som knappast kunde läsa upphör man inte att förvånas över deras obeksr-

subventioner för varje medlem. Vi behöver ta reda på vad som har skett. I det här stadiet, innan samhället hade vidgat sina gränser och lagt församlingarna under sig, då sa de kristna: ”vi betalar inte skatt till kyrkan och till prästerna”. Det var otänkbart.

Så går utvecklingen sin gång, vi går fram 120 år. Då är det inte längre fråga om de kristna ska betala skatt, utan då säger de kristna ”vi vill ha pengar tillbaka för den skatt vi har erlagt till samhället”.

och accepterade därför att i samhället fanns redan en grupp, ett folk som förkroppsligade vad här predikades. Vad borde ske då i nästa steg? Istället för att låsa in den här sanningen i en organisatorisk gigant, så skulle naturligtvis nya sanningar komma fram, gränserna skulle ha flyttats hela tiden. Då den kampen upphör då neutraliseras också folket. Spänningen går förlorad och när spänningen gått förlorad försvinner konflikterna. Då man fått så många år på sig kan samhället diskutera, man tar aldrig upp de teologiska frågorna naturligtvis, de diskuteras inte, man etablerar en diskussion om andra saker.

Första generationen sa: vi tar barnen ut ur skolan. Det var motiverat av situationes allvar. Vi kan inte låta våra barn påverkas av denna skola, som står i det ondas tjänst och aldrig tar itu med det ondas orsak, utan hela tiden sysslar med följderna. Vi tar ut barnen ur skolan! Men så småningom börjar diskussionen. Rädslan för att vara avvikande, annorlunda, för att bli utpekad kan inte övervinnas av någonting annat än kärleken och när den första kärleken har gått förlorad då är man vanligtvis rädd och orkar inte med. ”Ge oss en konung så vi kan bli lik andra folk...”.

Så kommer resonemanget. Skolan ändrar på vissa saker i det yttre och så småningom hamnar barnen i statens skola. Då har samhället ytterligare en gång flyttat sina gränser. Nu har skolan brutit sig in, kanske inte direkt i församlingen, men den har brutit sig in i familjen och annekterat någonting. Det har icke bara själsligt mördat individer, men också mördat en princip.

Det är den tredje generationen som har blivit annekterad på det här viset som sedan kommer att vara rekryteringsbasen för samhällets institutioner. Här finns föräningsvana, organisationsvana. Här finns också, i viss mån, en intellektuell träning som saknas i det övriga samhället. Ut ur de här grupperna tas det en elit. Den eliten blir nyckelpersoner i samhället, och så småningom har kyrkans tjänare intagit samhällets nyckelpositioner. Det är ett farligt folk. Det är väckelsens stora hinder, för det är människor som vanligtvis har viss kunskap och har satt sig på Mose stol. Det är människor med nycklar som stänger och vet att sanera bort alla odemokratiska tendenser.

För 120 år sedan när mina farföräldrar eller farfar och mormorsmor började, förstår vi att det var nödvändigt med

Första generationen sa: vi tar barnen ut ur skolan. Det var motiverat av situationes allvar. Vi kan inte låta våra barn påverkas av denna skola som står i det ondas tjänst och aldrig tar itu med det ondas orsak utan hela tiden sysslar med följderna.

liga bibelsprängdhet. De svarade alla sina belackare med bibelord...

Belackare!

...och de hade en säkerhet och frimodighet som endast den helige Ande kunde ge, för någon social bakgrund ägde de inte. Dalarna var på den tiden en fattig provins i Sverige där det var ont om brödfödan. Så var läget då Våmhus bildade sin församling. Sju personer som döpt sig i Orsasjön bildade genast en församling och skaran växte undan för undan. Det hände vid flera tillfällen att man sköt på dopkandidaterna, men inget ont hände dem. Frihetstanken väcktes tidigt i Våmhus baptistförsamling, man ville helt frigöra sig från statskyrkan och man ville inte betala skatt till kyrkan och prästerna, inte heller ville man sända sina barn till vardagsskolan.

När jag läser detta tänker jag: jaha, det var dom det, på den tiden, när det verkligt onda fanns i Sverige. Men nu är det inte så ont längre, för nu har samhället blivit kristet och skolan blivit from. Då, på den tiden var det klart att föräldrarna måste ta sina barn ur vardagsskolan, men inte idag för nu har vi fått en utsökt fin skola...!

Det var på den tiden man sköt på dopkandidaterna, nu skjuter man dem inte utan nu ger man dem en gåva istället för att de döper sig. Samhället ger ju

Så kommer subventionssystemet, staten subventionerar verksamheten. Det har skett någonting. Förut sköt man på läsarna, men nu däremot subventionerar man deras verksamhet. Frågan är nu den: vad är det som har skett? Är orsakerna till förföljelserna undanröjda, eller är det på det viset att den tredje generationen sålde sig alldeles för billigt?

Nu har alltså samhället flyttat sina gränser, blivit generöst och erkänt verksamheten. Vad beror det på? På vad sätt har samhället påverkats av de här rörelserna? Det är klart att de i en eller två avseenden har påverkats, men i verkligheten står samhället oförändrat kvar på sina positioner. Det har vidtagits vissa attitydförändringar som är betingade av nödvändigheten, vanligtvis taktiska förändringar i det yttre.

I väckelsehistorien läser vi om blodig kamp för förkunnelse om rättfärdiggörelsen genom tron, det kämpades för rätt att ha nattvardsmöten och konventiklar. Väckelsens folk kämpade för dopet och för dopet i den helige Ande.

Så småningom har de här sanningarna fått fäste, vunnit burskap, blivit erkända

såna här drastiska åtgärder att avskilja sig. Men inte nu, se här, se på oss, se dig omkring. Det finns en lutheran i vartenda sammanhang, det finns en metodist och en baptist, titta, det finns ju en pingstvän överallt. En andedöpt sitter i alla rådsförsamlingar och om Jesus dröjer, vilket jag ju inte tror, men om han skulle dröja i 100 år till, då har den generationen gått och då sitter det förmodligen några maranatavänner som precis på samma sätt som de, skruvar igen och stänger. Det är våra barnbarnsbarn som talar om vilka insatser vi gjorde, vilken idealitet vi var uppburna av, hur bra vi ordnade så att de också fick rättigheter att utöva sitt

senapsväxten som växer upp och bevarar sin identitet, sin särprägel ända fram till dess att den genom någon förunderlig förändring blir ett träd som växer upp med ett jättelikt grenverk.

Halleluja, säger kyrkligheten, nu äntligen, den där lilla otäcka växten som stod där som ett irritationsmoment, senapsfröet, denna otäcka krydda, nu äntligen har vi fått någon ordning på det här. Den har blivit en kulturväxt, se nu hur den växer, hur den utvecklas, hur stort och fint träd det blir, beundrat av alla! Man frågar sig: hur har en sån liten oansenlig företeelse kunnat få en sådan kromosomartad växt, det är ju ett

lägger man vanligtvis inte i mjölet utan i degen. Men här läggs surdegen in i mjölet. Låt oss följa med i den fortgående förändringen.

För det första; innan det har blivit mjöl har det skett någonting, en bearbetning av säden. Först finns det ett verktyg för att *skörda*, så finns det ett verktyg för att *tröska* och därefter ett verktyg för att *mala*.

Kvinnan gick inte ut på skördefältet och smusslade in surdegen, det var en omöjlighet. Hon väntade till dess att skörden hade blivit mjöl.

Skördefältet är bilden av hela världen. Det är inte där denna kvinna arbetar, hon arbetar i *ladan* – församlingen. Det finns alltså ett redskap för skörden när den ska skördas, Herren sänder ut sina skördemän ser vi av den gamla bilden. De använder sina liar för att bärga in skörden. När den har kommit in på logen, första stadiet, då tröskas den. Det finns ett redskap för tröskningen. Icke heller där möter vi kvinnan med surdegen, hon försöker inte tvinga sin surdeg in i sädeskornen. Men det finns ett redskap också för säden som ligger på logen och det är kvarnen. Så utvecklas det vidare, stenarna krossar kornen – och här har du det min älskade vän, det är just i det stadiet när man blivit av med skalet och pulveriserats till mjöl, det är i det stadiet man är i fara för dessa onda influenser som denna kvinna representerar. De uppträder inte som fiender, men i det stadiet kommer dessa förförliska krafter för att hjälpa oss att bli goda övervinande kristna. Kvinnan vill ha hand om och förändra ursprungsqualitéerna, göra dem annorlunda och nästan bättre.

Det är ingen som nöjer sig med att ha mjölet i en bing. Mjölet ska ju användas, det ska förvandlas till deg och bli bröd. Vi vet att så länge mjölet existerar, så finns det möjlighet att plocka ut varje litet mikroskopiskt pulver och skilja det från det övriga. Men det ska ju förvandlas till deg och när mjölet har förvandlats till deg kan man inte skilja det ena mjölgrandet från det andra.

När det har kommit in i ugnen och gräddats, då är det bröd.

Kvinnan kommer inte med surdegen när mjölet har förvandlats till bröd. Precis i det rätta ögonblicket kommer hon med sin surdeg och lägger ner den i *tre skäppor mjöl*. (Om du börjar titta efter vad det är för något ser du att det handlar om *spisoffer*. Läser du om vad spisoffret är för något, förstår du vad det är för

Det är den tredje generationen som har blivit annekterad på det här viset som sedan kommer att vara rekryteringsbasen för samhällets institutioner.

inflytande i samhället. Men då är samhället så ruttet så det är knappast något mänskligt liv som kan överleva. Men de upplever det inte så. Tvärtom, de menar sig vara mitt inne i tusenårsriket! – Jag hoppas vi slipper se det.

Vad beror detta på? Det beror på att man ständigt, gång på gång, försöker åtgärda *följderna* istället för att ta itu med *orsaken*. Och så kommer alla de kristna och tror att de i kyrkorna har de lämpliga verktygen och redskapen och instrumenten och den lämpliga kraften. Så lovar de ut sitt evangelium för *följderna* och när de har fått makten att operera, så är strukturerna mycket värre än de var innan de började. Mycket mycket värre, för de skapar total förvirring, eftersom det som förut var uppenbart ont för allas ögon, det blir uppblandat. Det skapar sådan förvirring, att man vet inte om det är ont eller gott. De kommer med ett religiöst element och ger till och med det onda en kristen motivering och kommer med detta in i samhället.

Jesus talar i sin undervisning omhört allvarligt om församlingen som frestas att genom mutativa förändringar förvandlas ifrån växt till träd. I Matt 13 läser vi liknelsen Jesus framställer om

mammutträd. Man måste gå tillbaka till jättarna för att hitta något liknande. Det blir något enastående på jorden.

I den första delen av det här kapitlet, där Jesus talar i liknelse om himmelriket, står det om mannen som gick och sådde. Det står att fåglarna kom och plockade upp det som var sått vid vägen. När vi tar reda på vilka fåglarna är, hittar vi att det är sataniska redskap som hela tiden är ute och plockar det som såddes vid vägen. Där möter vi motsatserna: *vägen* är det upptrampade, det bearbetade. Vi lägger märke till att somt såddes på *stengrunden*, på berget. Det är den ursprungliga onda naturen. Vägen är alltså kulturen, det av människan bearbetade. Ordet som sås på vägen kommer fåglarna och plockar upp. Då frågar man sig: var kom fåglarna ifrån? Det enda vi får veta är att de var satans, den ondes redskap. När Jesus sedan för utvecklingen vidare i den fortsatta delen av liknelsen, då upptäcker vi att det väldiga grenverket i trädet blir platsen där fåglarna bygger sina nästen. Där har vi det igen – vägen och trädet.

Vi läser den fruktansvärda liknelsen som Jesus framställer i samma kapitel, där han talar om surdegen. Det talas om tre skäppor mjöl och kvinnan som kommer och lägger surdeg i mjölet. Surdeg

operationer det här handlar om. Nu går jag inte in på det där om spisoffret, det får du läsa själv.)

Kvinnan lägger in sin surdeg i mjölet och så småningom är hela mjölet förstört. När nu surdegen har trängt igenom, kan man då få ut den ur mjölet? Det är en omöjlighet. Det enda sättet att bevara mjölet, det är att det aldrig får komma i förbindelse med surdegen. Det gäller inte kornet när det står på skördefältet, det gäller inte säden då den ligger på logen, det gäller först när skalet är borta och säden har pulveriserats till mjöl.

Säden går att förvara på logen, men inte mjölet. Det måste in i *ladan*, mjölet måste skyddas från alla farliga influenser. Ladan är bilden på församlingen. Skall vi komma undan alla dessa surdegsinfluenser kan vi inte träda i kontakt med dem. Det enda sättet är att vi skyddas i ladan, i en avskild gemenskap, med stängda dörrar för världens alla influenser.

Den opånyttfödda människan blandar ihop; Babel, blandar ihop ont och gott. Men när Herren kommer med sin Ande så skiljer han åt – kött och ande, märke och ben, allt sätts på sin rätta plats. Ben är formen, mörken är innehållet, Herren skiljer det åt. Det finns inget ben i mörken. Han skiljer det åt, vattnet och jorden skiljer han åt, men människan och satan blandar ihop ljus med mörker. Vi vill varken ha ljus eller mörker, vi vill ha skymning. Vi vill varken ha himmel eller helvete, vi vill ha fred på jorden. Egentligen vill vi varken ha Kristus eller Antikrist, för vi vill vara vår egen lille gud. Blanda ihop.

Alltsammans det här finns utvecklat, fullmoget, färdigt, mäktigt imponerande. Stolta traditioner, heroism. Inte sekter eller separatister. Många kristna idag har komplex för det. Sekt, det är det värsta man kan säga åt en kristen – att han är sekteristisk. Säger man dessutom att det är en liten sekt då får man ju sammanbrott, det finns ju inget värre. Det farligaste som finns är en liten sekt!

- Ty betänken, mina bröder, huru det var vid eder kallelse: icke många som voro visa efter köttet blevo kallade, icke många mäktiga, icke många av förnämlig släkt. Men det som för världen var dåraktigt, det utvalde Gud, för att han skulle låta de visa komma på skam. Och det som i världen var svagt, det utvalde Gud, för att han skulle låta det starka komma på skam. Och det som i världen var ringa och föraktat, det utvalde Gud - ja, det som ingenting var - för att han skulle göra det till intet, som någonting var. (1Kor 1:26-28) ■

Emanuel Johansson

En öppen himmel över ditt liv

Jag tror att de flesta i det här landet har hört talas om Jesus på något sätt. De flesta som har gått skola, som kan läsa, som lever i ett informationssamhälle som vi gör, har hört om Jesus. Och du har säkert fått din uppfattning. Du kanske tycker att han var en historisk person, en religionsstiftare. Det är ju trots allt kristendomen som är den största religionen i världen. Du kanske till och med har varit i någon kyrka någon gång eller gått i någon församling på möten och hört lite grann om Jesus, men blivit besviken och tycker att 'Jesus är nog ingenting för mig'.

Du har säkert också hört mycket om olika människor. Men egentligen känner du inte en människa förrän du har mött henne i verkligheten. Du måste träffa en person, lära känna honom.

Du borde också lägga bort alla de uppfattningar och föreställningar du har om Jesus, och istället komma till honom. När du får ett möte med honom, ser du vem han verkligen är. Det är någonting underbart, en erfarenhet som du aldrig kommer att glömma. Den kommer förändra ditt liv helt och hållet.

Vi läser i bibeln om en person som fick möta Jesus sedan han hört talas om honom. I Johannesevangeliet, det första kapitlet, läser vi vittnesbördet om hur Jesus går ut. Han har precis börjat att predika och ryktena når ut i trakterna där han gick omkring. Han har kallat sina första lärjungar som börjat följa honom och gå i hans fotspår. Och så står det från vers 43:

-Nästa dag beslöt Jesus att gå därifrån till Galileen. Han fann då Filippus och sade till honom: "Följ mig!" Filippus var från Betsaida, från samma stad som Andreas och Petrus. Filippus fann Natanael och sade till honom: "Den som Mose har skrivit om i lagen och som profeterna har skrivit om,

honom har vi funnit, Jesus, Josefs son, från Nasaret." Natanael sade till honom: "Kan något gott komma från Nasaret?" Filippus svarade: "Kom och se!" (Joh 1:43-46)

Kom och se! Du kanske söker efter någonting i ditt liv, och du kanske har sökt på många olika platser, men du tänker: I det där mötet, bland de där människorna, där kan det väl ändå inte finnas någonting som är för mig? Men du! Kom och se! Kom till Jesus så ska du inte bli besviken. Han kan ge vad din själ längtar efter, och vad du verkligen behöver.

-När Jesus såg Natanael komma sade han om honom: "Se, han är en verklig israelit. I honom finns inget svek." Natanael frågade honom: "Hur kan du känna mig?" Jesus svarade: "Innan Filippus kallade på dig, såg jag dig där du var under fikonsträdet." Natanael svarade: "Rabbi, du är Guds Son, du är Israels konung." Jesus svarade honom: "Därför att jag sade att jag såg dig under fikonsträdet, tror du. Det som är större än detta skall du få se." Sedan sade han till honom: "Amen, amen. säger jag er: Ni kommer att få se himlen öppen och Guds änglar stiga upp och stiga ner över Människosonen." (Joh 1:47-51)

Vill du se en öppen himmel över ditt liv? Kom till Jesus! Jesus har redan sett dig, han har sett din längtan, att du söker. Kanske har han lett dig hit för att han älskar dig, och för att han har bestämt möte med dig. Han vet redan om din situation. Han känner till dina behov och han vill möta dig. Du kan få en underbar framtid - ett liv med en öppen himmel. Du kanske inte kommer att få framgång såsom världens barn tänker. Men du kommer att få en källa i ditt inre som flödar. Och det är värt allting. Så kom till Jesus - du kommer inte att bli besviken. ■

Nytt Hopp

Det är mycket man inte förstår av sådant som händer genom åren. Både i församlingen och individuellt. Det finns andliga lagar. Det är mycket som skalas av. Jag blev påmind om ett bibelord som jag vill läsa. Så här står det i Joels profetia:

-Fröjda er, ni Sions barn, var glada i HERREN, er Gud, ty han har givit er Läraren som ger rättfärdighet. Han skall låta rikligt med regn komma ner över er, både höstregn och vårregn som tidigare. Så skall logarna fyllas med säd och pressarna flöda över av vin och olja.

-Jag skall ersätta er (bättre översättning: "ge er gottgörelse") för de årsgrödor som åts upp av gräshopporna och gräsbitarna, av gräsätarna och gräsnagarna, den stora här som jag sände ut mot er. Ni skall äta och bli mätta, och ni skall lova HERRENS, er Guds, namn, hans som har handlat så underbart med er, och mitt folk skall aldrig mer komma på skam.

-Ni skall förstå att jag är mitt i Israel, att jag är HERREN, er Gud, och ingen annan. Och mitt folk skall aldrig komma på skam.

-Och det skall ske därefter att jag skall utgjuta min Ande över allt kött. Era söner och era döttrar skall profetera, era gamla män skall ha drömmar, era unga män skall se syner. Också över tjänare och tjänarinnor skall jag i de dagarna utgjuta min Ande.

-Och jag skall låta tecken synas på himlen och på jorden: blod, eld och rökpelare. Solen skall vändas i mörker och månen i blod, innan HERRENS dag kommer, den stora och fruktansvärda. Och det skall ske att var och en som åkallar HERRENS namn skall bli frälst. Ty på Sions berg och i Jerusalem skall det finnas en räddad skara så som HERREN har sagt, bland kvarlevan som HERREN kallar. (Joel 2:23-32)

Det här kan man läsa om och om igen. Just denna profetia citerades också den första pingstdagen. *-Ni ska förstå att jag är mitt i Israel*, säger Joel, och det sedan han ändå konstaterat hur folket drabbats av straffdomar och nederlag.

Det är en andlig lag, att de årsgrödor som inte höll provet skövlas. De försvann, för Herren sände ut en stor här emot dem. Sådana erfarenheter möter också i vårt eget liv. Tänk så mycket som försvinner och skalas av – blomstren vissnar. Men direkt efter beskrivningen av dessa skövlade fält, så kommer Herrens Ord: *-Ni skall äta och bli mätta, och ni skall lova HERRENS, er Guds, namn, hans som har handlat så underbart med er. Vad då? Handlat underbart med er?* Jo, tänk att denna kvarleva, detta rotskott ur förtorkad jord är det som blir kvar när allt har skövlats som är förgängligt; allt har gått under, som inte lever under korsets princip! Tänk du, då finns en kvarleva, ett folk som inte ska komma på skam.

Petrus stod där på pingstdagen tillsammans med de andra lärjungarna. Det var inte så värst lysande med dem. Petrus hade förnekat Jesus, som gått på jorden, samlat skaror, predikat, delat bröd, helat sjuka och uppväckt döda. Vad fanns det kvar? Människorna ropade "korsfäst, korsfäst", och lärjungarna flydde. Det fanns verkligen inte mycket kvar. Men då han hängde på korset, kom några smygande. -Son, se din moder, moder, se din son, säger Jesus där han hänger på korset. Johannes får ta hand om hans gamla mor, och så samlas hans lärjungar där i Övre Salen; inlåsta och förskräckta. Men tänk, när Anden föll skedde det: - Jag ska utgjuta av min Ande – över dessa

Stina Fridolfsson

utblottade, som var så avskalade allt eget. Då kom Guds Andes kraft över dem, något nytt, något helt oerhört började:

-Era söner och era döttrar skall profetera, era gamla män skall ha drömmar, era unga män skall se syner. Också över tjänare och tjänarinnor skall jag i de dagarna utgjuta min Ande.

Löftet tar gestalt, och kommer igen på olika sätt i varje generation över varje individ. Du min lyssnande vän, kanske mycket i ditt liv har skalats av, du har kanske aldrig riktigt upplevt den frälsningsglädje och frid som Gud vill ge. Tänk att han vill utgjuta sin Ande över dig, han vill ge nytt hopp och nytt liv för denna kvarleva som återstår när allt annat har brutits ner. Det som är fött av Gud består, det som är korsmärkt och har den underbara kraften som finns i evangelium – Jesu uppståndelsekraft. Då föds på nytt detta liv som håller i evighet. ■

Aids 25 år. Inte mycket att fira. Fram till dags dato har sjukdomen skördat mer än 25 miljoner människoliv. Var trettonde sekund smittas någon av hiv-viruset. Forskarna erkänner att de trots miljardsatsningar misslyckats med att få fram ett vaccin mot sjukdomen. Resultaten har istället fått motsatt effekt där de försökspersoner som ingick i forskningsprogrammet istället blivit mindre motståndskraftiga mot viruset. Främsta orsaken till smitta är också fastställd; otroheten. Tidigare har resurser och åtgärder fokuserats kring andra målgrupper såsom fattigdom, utbildning, kvinnoförtryck, men statistiken visar att viruset sprids främst genom utlevd homosexualitet, något skrupellösa krafter i samhället kraftfullt sökt dementera. Antalet hivsmittade homosexuella män i Sverige är idag på starkt uppåtgående.

För 21 år sedan publicerade Midnattsropet en skakande artikel om hur aids drog fram som en dom över civilisationen. Artikeln, författad av Arne Imsen, är idag mycket aktuell varför MR återigen väljer att i en förkortad version publicera texten.

AIDS

– en dom över civilisationen

Arne Imsen, MR nr 7 1987

I en stort upplagd artikelserie i en av huvudstadens dagstidningar i Dominikanska Republiken, publiceras i dessa dagar sensationella uppgifter om aids-sjukdomens och hiv-smittans spridning i Nord- och Sydamerika. De statistiska beräkningarna bygger på de informationer man har om homosexualitet och knarkmissbruk med siffror som ger obehagliga aningar om outforskade indicier för den verkliga omfattningen av epidemin.

Då man har tagit del av dessa artiklar, där smittade och sjuka måste anges i sexsiffriga tal och med procentenheter som oftast är tvåsiffriga, känns de vanliga orden oanvändbara. Situationen är helt enkelt katastrofal, men inkubationstider och andra fördröjande utlösningsmekanismer, som vi för närvarande saknar alla möjligheter att registrera, ger en falsk verklighetsbild med farlig tröst och bedrägligt hopp. Den anonymitet, som man i det längsta sökt skydda de drabbade med, måste förr eller senare överges om det över huvud taget ska vara meningsfullt att tala om skyddsåtgärd i sammanhanget.

Det tjugonde seklets pest

För några dagar sedan gjorde jag för vår tidnings räkning en intervju med en ung dominikansk kvinnlig läkare, som under sin femåriga tjänstetid specialiserat sig på den nya, världsomfattande epidemin. Hon redogjorde för internationella och nationella fakta om riskgrupper och smittvägar, och gjorde utifrån de fakta hon i övrigt förfogade över, en prognos

för sitt eget hemlands framtid. Hon förklarade, bestämd och skakad, att denna epidemi inom några få år kommer att skörda så många dödsoffer, att man fullt realistiskt i detta framtidsperspektiv måste kalkylera med att smittdrabbade och sjuka människor kommer att falla döda ner på gatan. Det finns nämligen inga resurser med sådana proportioner inom sjukvården att den folkmängd det här är fråga om kan få adekvat vård eller någon vård över huvud taget. Hon förutsåg sålunda att den nya epidemin om den inte snabbt kan dämpas, och så småningom hejdas, kommer att slå ut hela vårdapparaten här och i alla jämförbara länder med hundratals miljoner invånare. Det går helt enkelt inte att diskutera och mäta den nya situationen med gamla termer och instrument.

Det finns inga jämförbara kategorier eller historiska händelser att hämta lärdom ur ty det handlar inte längre om artens reducering, utan om dess utrotning. Det krävs helt andra premisser för motåtgärdernas omfattning, intensitet, insatser och uppostringar, och i ett sådant läge måste alla andra hänsyn vika för det självklart övergripande. Men så preventivt fungerar inte den stolta och självsäkra fallna människan, enskilt och offentligt.

Inte ens en dödspotential med apokalyptiska dimensioner förmår människan att demaskera sina etablerade livslögner och överge sitt avguder. Istället för att med beslutsamhet och allvar kasta sig in i kampen för att isolera och eliminera farsoten, plotttrar hon bort resurserna i

sentimentala och förment humana ovä-sentligheter med minoritetsskydd såsom oantastbar rättighet för sekretess och mot diskriminering. Feg och opportunistisk bedåras eller såras hon av sitt politiska maktspel och ger sken av engagerad delaktighet och äkta medlidande med förtryckta och utsatta grupper i samhället.

Inte en ton av besinning eller ödmjukhet kan noteras i de många åtgärdsprogram som sett dagens ljus under epidemins explosionsliknande utbredning på samtliga kontinenter. Det primära är odiskriminerad njutning för alla, och utifrån den målsättningen bestäms medlen som måste framtonas i så positiva termer att ingen vittrar något hot mot sin promiskuöst exploaterade frihet. Det är teknik och bildning som ska hejda den mordängel, som först avvärjar människokroppen hennes immunförsvar, släcker livstörsten med apati och ond död. Det

hela mänskligheten nu drabbas av Guds vrede på grund av sina perversiteter och sin ogudaktighet”.

Den slutkommentaren var övertygande och äkta, och frestade definitivt inte till någon replik. Varje medveten, förnuftig och intelligent varelse av släktet homo sapiens, med något så när oförstörda sinnesorgan har i denna tid intuitioner som ger verop och vredesskålar nära och smärtsam konkretion i en plågad och oförberedd mänsklighets dramatiska slutspurt.

Utvecklingens gång

Medan vi ännu levde lyckligt omedvetna om en nära framförliggande världsomspännande farsot som getts initialerna AIDS, gjorde jag en snabbanalys av den militanta, homosexuella rörelsens framfart. Det som framfördes är förankrat i en fundamentalistisk bibelsyn

passivitet och resignation – homosexualiteten själv med alla dess utgreningar och bieffekter. Den låter sig inte längre hejdas utan den måste utrotas genom naturens eget sätt att slå tillbaka.

Utvecklingens egen gång lämnar sina egna skräckinjagande bevis och tar luften ur alla motargument man nu förmodligen helst vill glömma. Som straff för sodomslik egoism och högmod har det materialistiska välfärdssamhället i sin ogudaktighet oavsiktligt bundit ihop åt sig den militanta homosexuella rörelsen som ett dödsbringande plågoris, med till synes oräkneliga utvecklingsmöjligheter för massutrotning.

Blasfemiska gudstjänster

Med religiös mystik och festivitas inleds samtidigt i Storkyrkan i Stockholm den era, som givit kristen legitimitet och aktualitet åt nygamla perversioner och rehabiliterade styggelser i kristen förklädnad med blasfemiska gudstjänster och nattvardsmässor. Intercelebrerade av pastors- och prästkollegor, som förrätt sin Herre och Mästare med sakrament från onda andars altare, ger den heliga akten med den högtidligt uttalade absolutionen ett skräckexempel på ett religionsmissbruk med praktisk tillämpning av ”Belsebul-driver-ut-Belsebul-teologin”, för gudstjänstdeltagare, som trots sina oemotståndliga kategorier av prästerskapet med oblat och vin förvandlats till presumtiva patienter och döds kandidater. Den ena villan skapar och förvärrar den andra i obrutna successioner, där själavård och terapi blir parodisk och

livsfarlig. Med den fallna kristenhetens ordination förvaltar officianterna sakramenten till obotlig skada och stort fördärv av fysisk, psykisk och religiös karaktär med verkningar som nu sprider kaos och skräck bland dem som en och en får uppbära denna villas förutsagda och helt rättmätiga lön.

Som strå för vinden viker sig nu det medskyldiga prästerskapet och slingrar sig med lugnande deklarationer om att farsoten inte är någon gudomlig straffpåföljd. Precis så terapeutiskt och svekfullt handlar en human och välanpassad statens tjänare. Med påståenden som fingerfärdigt grips ur hetluften och sedan upphöjs till kyrkans frälsningsbudskap

”Jag tror vi lever i den yttersta tiden, och att hela mänskligheten nu drabbas av Guds vrede på grund av sina perversiteter och sin ogudaktighet”.

frambrytande anfall mot folkhälsan som betecknas såsom ”Det tjugonde seklets pest”, ska tvingas till reträtt genom effektfulla massinsatser med frivilliga test, kondomobligatorium och sexbejakande propaganda.

Den svenska eliten är förmodligen tillräckligt paralyserad för att tro på sina uppblåsta infantiliteter. Därför kommer den apostroferade läkarens slutkläm att ge henne den idiotstämpel som kan äventyra en svensk kollegas läkarlegitimation. Den unga kvinnan tog sig för pannan och samlade sig under några ordlösa sekunder till en konklusion som utlöste en skäl-vande tystnad i hennes mottagning: ”Jag tror vi lever i den yttersta tiden, och att

med dess gudsbild, människosyn och betoning av skapelsens okränkbara ordning. Ett citat ur en artikel som då väckte våldsam indignation hos den organiserade homosexuella pöbeln i Norge och Sverige försvarar väl sin plats för en förutsättningslös orientering och eventu-ell omvärdering:

–Ett samhälle som frigör och sanktionerar homosexualiteten och upphöjer sådana förhållanden till äktenskap samt initierar det med kyrkans välsignelse är moraliskt bankrutt och har kapitulerat för och underblåser de krafter vilka torpederar normalfamiljen. Det samhället har egentligen genom reträtter passerat alla stadier neråt till den nivå, som markerar punkten för det avgörande straffet för försumlighet,

med nedsövnings effekter, förträngs eller förvanskas den sanning alla behöver, men ingen tål höra.

-Den som äter Herrens bröd eller dricker hans bägere på ett ovärdigt sätt har därför syndat mot Herrens kropp och blod. Ty den som äter och dricker utan att tänka på vems kropp det gäller, han äter och dricker en dom över sig. Därför finns det så många sjuka och klena bland er, och inte så få har avlidit. (1 Kor 11:29-30)

Träning i hermeneutik och bibelkritisk djupdykning i den kanoniserade textmassan, ändrar inte den helige gudens evangeliska straffsanktioner för synkretistisk nivellering av instiftelsen vid hans eget förbundsbord.

Dödsmarschen fortsätter

Parallelliteten i tid är ett observandum som inte får förbises. Den homomsexuella rörelsens profana och religiösa, väl förberedda, genombrott, fick i det fördolda en jämgammal följeslagare som, då tiden var inne, trädde fram på samtidens globala folktribuner med den näpst dogmatisk och pragmatisk materialism i öst och väst, nord och syd, förtjänar. Storkyrkan med dess prästerskap, den homosexuella gruppen med ekumeniskt-kristet förtecken, och det korruperade RFSL har iklätt sig moraliskt och religiöst ansvar för brott som, enligt bibelns eget språk, beivras med sjukdom och död.

Måne icke det ansvaret utkrävdes av den dignitär, som med pastor primarius rang och värdighet rycktes ur tiden? Symbolvärdet är åtminstone påtagligt och talande.

Demonstrationstemperaturen borde, med vetskap om ur vilka källor farsoten emanerar och genom vilka kanaler den ännu huvudsakligen sprider sig bortom kända riskgrupper, sjunka till den absoluta nollpunkten. I trots och med arrogans piskas emellertid de driftstyrda och uppblåsta skarorna fortfarande vidare i sin dödsmarsch mot det slut, som gör alla fördömda tidigare utrotningsläger med lokal avgränsning i tid och rum uthärdligare än den nya tidens flygande mara, som med skoningslöst dödshot, oaviserat och hemlighetsfullt forcerar alla spärrar och gränser med sina marter med en total riskzon som i verkligheten inkluderar alla.

Vad ingen antidiskrimineringslag kan förändra

Med rop, flygblad, plakat, tidningar och radioprogram har många vänner i

Maranataförsamlingen försökt bestormat helgedomar, mötesplatser och lokaler för att om möjligt väcka dess sömndruckna folkskaror till medvetenhet om en analkande katastrof, som just den årligen återkommande befrielseveckan kanske mer än något annat indikerar för bibelorienterande väckelsekristna med profetisk klarsyn. Den tid är nu inne då de förutsagda händelserna själva med ordlös myndighet tagit över den funktionen. De avskydda och möjligen störande demonstrationerna mot religiös förvirring och moralisk kaos genom laglösa fraktioner har nu lyfts upp på ett annat plan i paritet med det ett tilltagande syndafördärv nödvändiggör. Så ser vi hur en legaliserad och kristnad syndakatalog med obekräftliga kval på kort tid förvandlas till en växande dödsatrikel utan att något slut finns i sikte. Behovet av en minnestund i årets befrielsevecka, artikulerar tydligare än någonting annat de fasansfulla fördärvs krafter den homosexuella rörelsen med prästerligt stöd har banat vägen för och målar på sitt odiskutabla sätt den hotbild vi alla måste leva med nu och framdeles. Med evidens besannas det polisanmälda uttalande jag gjorde i åttiotalets början:

-Verkligheten är ju den att den homosexuella rörelsen är farligare än knark för den mentala hälsan och sociala ordningen. Den är farligare än nazism för alla politiska processer och organ, och den är farligare än någon hedendom för all moral och allt sant religiöst liv. Den är i allt vad den representerar asocial, amoralisk och antikristlig.

Ingen antidiskrimineringslag i världen kan förändra denna övergripande naturlag. Möjligen tysta en okuvlig och obekväm opinion i offentliga press- och etermedier.

[---]

Botgöringens ögonblick har kommit!

Ack, vilken dag, då professionell eller amatörmässig religiös maskerad förbyts i oförställbar och omutlig verklighet med det levande hoppets eviga fastställelse, utan trix och manipulationer av tidens många klåfingriga mixare och fixare i religionens konstlade och bedrägliga värld!

Botgöringens och omvändelsens ögonblick har nu mer än någon gång tidigare kommit för ett skuldbetyngt folk. Måtte vi förstå det, ta vara på det och utan dröjsmål, i tro söka nåd. Gud vill frälsa oss! ■

Vedermödans...

Forts fr sid 5

som fanatisk sekterism med stark hjälp av landets stora medier.

Åtal väcks mot kristna förkunnare som i desperation försöker varna folket för de destruktiva krafter som getts fritt utrymme att domdera. Skolor hotas med böter och indragna tillstånd om de ger elever kristendomsundervisning. Samtidigt tilldelas de som verkligen borde ställas inför rätta, nämligen sexualliberala skolmissionärer från RFSL, väl tilltagna skattemedel med uppdraget att upplysa om vilka fördelar som finns med en sexuell livsstil som inte är något annat än nedbrytande och pervers.

Aids - vår tids stora pest - fortsätter gäcka världen. Det vaccin som förväntades forskas fram fick motsatt effekt. Istället för att skydda mot hiv-viruset visar det sig att försökspersonerna blivit mer mottagliga för smittan. Efter tjugofem års forskning står vi åter på ruta ett. Vad handlar denna förtärande sjukdom om, som slår ut människans försvarsmekanismer? Det är inte enbart en svårhanterlig virussjukdom utan främst en konsekvens frammanad av människans omoraliska leverne.

Sveriges regering har ingen lösning på problemet. Inte heller några andra organisationer eller förbund. Aids är inte heller det största problemet i sammanhanget. Vi vet att sjukdomen drabbat miljontals människor och var 13 sekund blir en ny människa smittad av hiv. Aids är förfärligt, men människans i särklass värsta fiende är synden, den synd som slaviskt driver individen ut på jakt efter tillfredställelse och frid. Ingenting annat än en total omvändelse kan bryta det tunga ok som ligger över en människa. Endast evangelium kan ge människan mättnad och räddning.

Vem bär ansvaret för utvecklingen? Sveriges beslutsfattare kommer oundvikligen att få betala ett högt pris, tillsammans med det kyrkans prästerskap som förespråkar och välsignar det Guds ord förbannat. RFSL som varit med att förleda och förföra tusentals barn och ungdomar genom sin glorifiering av sexuell frigörelse, kommer i synnerhet få stå till svars den dag då all orättfärdighet ska fram i ljuset.

Ett exempel på hur RFSL tillsammans med statliga myndigheten *Forum*

för levande historia förtalar och kränker kristna är skolmaterialet *Bryt*. Inte mindre än 895.000 kronor har kvitterats ut från Allmänna Arvsfonden till projektet, medel som egentligen är avsedda att stödja barn och ungdomar med funktionshinder. Utan saklig grund publicerar man där fotografier på kristna ungdomar, som utnyttjar sin lagliga rätt att demonstrera i samband med den sk kärlekens mässa i Storkyrkan i Stockholm. Bilderna är placerade i direkt anslutning till texter som berättar om helt andra grupper i samhället, nämligen högerextremistiska, rasistiska och nazistiska grupper. På det sättet svartmålas det kristna budskapet genom direkta lögn.

Skolmaterialet *Bryt* är uppbyggt med ledande frågor och vinklade påstående ämnade att locka fram homosexuella känslor hos barnen. Det utgör en del av den kränkande behandling oskyddade elever utsätts för i dagens skolor.

Det handlar om gradskillnader innan samhällets människofientliga krafter återigen kommer att lyfta fram andra samlevnadsformer i den offentliga debatten. Riksdagen blir det forum där polygami, pedofili, zoofili och nekrofil på allvar kommer debatteras. Så nära ruinens brant lever vi idag. Alla böjelser ska ha sin självklara rätt att leva ett odiskriminerat liv. Vad riksdagen däremot aldrig kommer acceptera är en återgång till bibliska normer för samliv. Alla dylika försök skulle effektivt tystas ner av de krafter som ser ett befriande evangelium som sin värsta fiende.

Människans enda räddning är att fly Sodom! Fly till Jesus. Det fanns inte någon plats för honom i den här världen. Han jagades, hånades och fördes sargad utanför staden för att där spikas upp på ett kors. Varför? Han kom nämligen för att befria människan från det som plågar henne och i och med att Jesus aldrig kompromissade med sanningen, blev han en stötesten för världen. Men genom det som för världen var en dårskap öppnade Jesus en ny och levande väg till fullständig och sann befrielse: "I honom hava vi förlossning genom hans blod, förlåtelse för våra synder, efter hans nåds rikedom." ■

Sverige nästa?

Det norska stortinget röstade nyligen om införandet av en könsneutral äktenskapslagsiftning. Med stark majoritet bland ledamöterna, pådrivet av media och trots många och tydliga protester från det norska folket, drevs lagen igenom, vilken innebär att äktenskap som ingås mellan man och kvinna jämställs med homosexuellt samliv. Dessutom kommer homosexuella få rätt att adoptera barn, samt rätt till konstgjord befruktning. Nästa steg lär bli att kyrkorna tvingas viga alla, oavsett sexuell läggning.

Den homosexuella livsstilen glorifieras av media. Förskönande hemmahos reportage och kändisar som Jonas Gardell och Mark Levengood figurerar titt som tätt i alla möjliga sammanhang där de får chansen att visa upp sin glattiga attityd. I det hela är det en förljugen och människofientlig bild som genom denna fräcka marknadsföring lyfter fram en livsstil som varje människa egentligen begriper är osund.

Lagstiftningen får här ett uppfostrande syfte genom att den talar om för medborgarna vad de ska tycka och tänka i dessa frågor. Yttrandefriheten begränsas kraftigt och människor hotas eller skräms till att inte uttrycka någon avvikande åsikt. Det är det som inom skolvärlden kallas för objektivitet, men som i själva verket är en effektiv statlig styrning där man felaktigt säger sig företräda medborgarnas intressen.

I Sveriges riksdag finns det fortfarande vissa röster som försiktigt visar motstånd mot att driva igenom en liknande äktenskapslag som den

Norge antagit, men motståndet bland dessa politiker är försvinnande litet. Kompromisserna hittar sina vägar och det är bara en tidsfråga innan Sverige, som i så många andra frågor, även i den här frågan ger efter för den fräcka homolobbyismen.

Guds folk har en enorm uppgift i samhället. Inte genom politiska aktiviteter, vilket inte kan ses som något annat än skuggboxning i sammanhanget. Men däremot genom att visa på en annan, mycket bättre väg, än den något samhälle någonsin kan erbjuda. Guds ord representerar nämligen evighetsvärden och genom Jesus Kristus lyfts människan upp ur förnedringen och får genom honom ett sant människovärde. Evangelium befriar från synden och förvandlar både hjärta och sinne till det bättre;

-Vad sant är, vad värdigt, vad rätt, vad rent är, vad som är älskligt och värt att akta, ja, allt vad dygd heter, och allt som förtjänar att prisas - tänken på allt sådant.

Till man och kvinna skapade Gud människan, till sin avbild. När samhället övergivit denna grund för sin tillvaro har den samtidigt öppnat för avgrundsbrunnar fyllda av alla slags nedbrytande och människofientliga krafter. Dock är evangelium svaret för människan, en Guds kraft till frälsning. Framtiden finns inte i en fördömd värld, men däremot hos Herren Jesus. Världen förgås, men den som gör Guds vilja förbliver evinnerligen! Jesus kommer snart! ■

/B.V.

Analys av Berno Vidén

Då mediastormen på-

Samhället blir mer och mer toppstyrt. Enskilda föräldrars initiativ att själva ansvara för sina barns fostran

Ett hem...

Forts fr sid 3

nes vittnesbörd präglas av tacksamhet till vad Gud gjort i hennes liv, och alltid då tillfalle ges vittnar hon om hur Han varje ny dag ger henne kraft och hjälp.

Under tiden hon berättar drar människor förbi utanför den vidöppna dörren och musiken dånar från flera olika radioapparater i husen intill. Många ropar hälsande in genom dörröppningen, en haitisk ung man ber på knaggig spanska om tändstickor, och då kaffedoften sprider sig kommer en kvinna och ber om en kopp nybryggt och naturligtvis har Clotilde en kopp rejält sötat kaffe till sin granne. Några små grannbarn kommer törstiga in och ber om vatten, och för Clotilde är det så självklart att möta de behov hon kan, för liten eller stor. Alltmedan barnbarnsbarnet **Cristal** letar sig upp i hennes knä fortsätter hon att berätta om sitt arbete i församlingen, och drar sig med glädje till minnes sommaren år 2000 då församlingen hade ett speciellt sommarläger för barnen. "Massor, massor av barn från La Cañada, i tre olika åldersgrupper samlades till bibelundervisning, lekar, fika och tävlingar." Då var Clotilde med som ett stort stöd varje dag under den intensiva sommarperiod det pågick. Dessa samlingar kom att bli inledningen till en ny etapp då församlingen på ett speciellt sätt kom att inleda evangelisation i La Cañada. Hon minns hur grannar frågade henne, "vad har ni gjort med våra barn, de är så glada, och de sjunger så fina sånger?" Det arbetet kom att bli en ingång till många hem och familjer.

Allteftersom åren har gått så har den ökande invandringen från grannlandet Haiti även visat sig i La Cañada. Det började för några år sedan

och Clotilde fick vänja sig vid att de närmsta grannarna talade kreol, ett språk hon inte alls förstod. Nu finns bara ett fåtal dominikanska familjer kvar i hennes närområde, och hon ser församlingens evangelisationsmöten som väldigt viktiga. "Även om haitierna inte förstår allt vi säger så känner de igen sångerna, och upplever atmosfären." Då det på söndagkvällarna är dags för evangelisationsmöte där utanför hennes hus på den smala gångvägen ser man med vilken värme och iver vår syster är med och tjänar. Med ett vakande öga ser hon till att alla får sitta, att alla får varsin sångbok, och genast då det saknas en sittplats till en mötesbesökare, ung eller gammal, så ger hon sig iväg till en granne och får låna några stolar. Då någon blir stående en bit på avstånd är hon strax där och hälsar välkommen och anvisar en plats i gemenskapen. Ett verkligt föredöme i tjänst!

Där längst ner i La Cañada, där idag soporna sprider sin stank, och där droghandeln sker helt öppet, där idag haitier och dominikaner trots språkförbistring, och stora kulturskillnader bor vägg i vägg, där finns ett litet enkelt hem, ett missionscenter. Som en lots i sin lotsstuga finns Clotilde där för de grannar och förbipasserande som genom livets farliga passager behöver hjälp och vägledning. Om du har vägarna förbi ska du titta in, där får du ett friskt och levande vittnesbörd om Jesus som Frälsare dig till livs, och ingen finns som går därifrån utan att ha fått en kopp nybryggt kaffe vid köksbordet hemma hos vår kära församlingssyster. Från det lilla enkla hemmet längst ner i La Cañada letar sig böneljudet uppåt och hemåt. Bönerna om barnbarnens frälsning, bönerna om grannarnas frälsning och tacksägelsen till Gud för hjälp och kraft i rätt tid! ■

Då skammen blir ärofull

Gayikonerna **Jonas Gardell** och **Mark Levengood** presenteras ofta i media som förebilder både inom kristenhet och politik. Nu senast har båda blivit promoverade på olika håll.

En ståuppkomiker som ägnar mycket av sin tid till att förvanska evangelium och göra spe av bibeltroende blir hedersdoktor vid teologiska fakulteten i Lund. Enligt tidningen Dagen frångick kollegiet annars gällande krav på enighet bland ledamöterna för att få igenom utnämningen och man ifrågasätter universitetets trovärdighet.

Av vilken anledning finns det ett sådant behov bland svensk kristenhet att anlita Jonas Gardell? Då han gav ut sin tidigare bok "Om Gud", reste han runt och höll föredrag bland samfunden som villigt öppnade sina kyrkolokaler. Nu när nästa bok planeras utgivning, en bok om Jesus, får han lika fin draghjälp från det religiösa Sverige.

I Stockholm har Mark Levengood utsetts till månadens stockholmare. Vid sidan om sitt arbete inom TV och radio är han nyutnämnd ambassadör för Unicef.

Båda representerar en livsstil som Guds ord varnar för. Båda är aktivister inom den homosexuella rörelsen och söker vägar in i i samhälle och kristenhet för att introducera och normalisera homosexuellt samliv.

Paulus skrev till romarna om hur skammen kom att bli ärofull i det romerska samhället. Beskrivningen kan mycket väl appliceras på Sverige idag:

-Ty fastän de hade lärt känna Gud, prisade och tackade de honom dock icke såsom Gud, utan förföllo till fåfängliga tankar; och så blevo deras oförståndiga hjärtan förmörkade. ■

/B.V.

Pröva Jesus!

Vittnesbörd av Börje Hoff

Jesus är densamme, igår, idag och i evighet. Tänk att Jesus har makt att frälsa syndare, han har makt att bota sjuka, han har makt att döpa i helig ande. Han har makt att göra allting nytt.

Det var någon som frågade mig en gång:

-Ska du inte pröva något nytt?

-Nej, jag håller mig till honom som gör allting nytt, svarade jag.

Evangelium förvandlar människan. Evangelium gör att man får ett nytt hjärta. Halleluja! Tänk så underbart. Det var en sommardag då solen sken jag kom in i ett tält där man hade väckelsemöte. Jag kom in, onykter och dan. Mitt hjärta kapitulerade inför Jesus, jag kom fram till Golgata och lämnade mitt liv i Jesu händer. Nu har det gått nio år, och tänk att jag är bevarad! Tänk, att det Jesus gör är något som håller. Tänk att jag idag får vara med och sprida evangelium. Vilken underbar nåd! Tänk att Jesus är densamme. Han gör under idag, han botar människor som har sitt liv förstört av dryckenskap, droger och elände. Han gör allting nytt i människors liv. Jag har sett människor som varit vrak på tidens hav, men Jesus har förvandlat dem. Själv var jag ingen vidare människa att umgås med. Många gånger ringde jag till Maranataförsamlingen på natten då jag var full. Då ville jag prata. Det fanns något i mitt hjärta. En gång i min ungdom hade jag mött Jesus. När man en gång har mött honom, så glömmen man det aldrig. Jag fick ingen frid. Jag var borta trettio år från frälsningens evangelium. Jag hade ingen frid, ingen glädje. Allt jag gjorde, lämnade bara tomhet. Jag var på Solvalla och hejade på hästarna, spelade bort pengar och drack pilsner. Jag var

lika tom när jag gick därifrån som när jag kom.

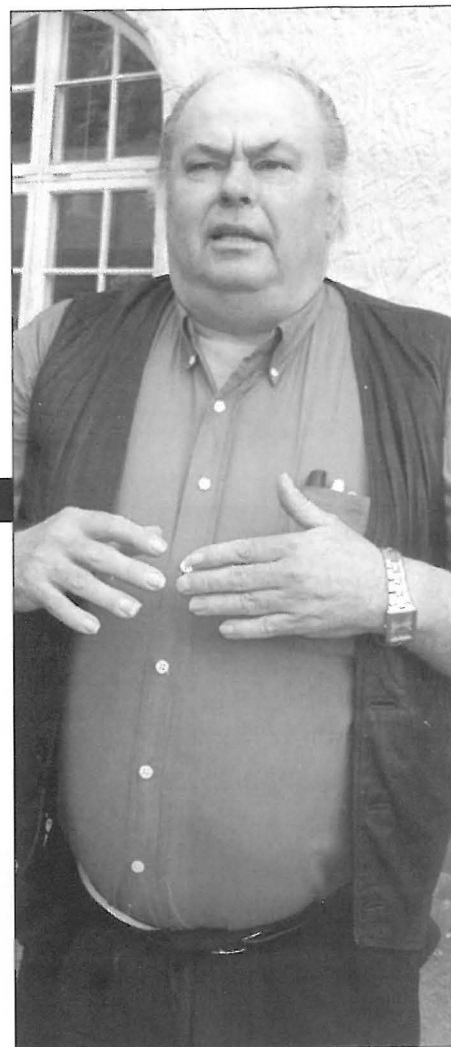
När Jesus får förvandla en människa, då föds hon till liv. Jag var död. Jag trodde att jag levde, men jag var död. Under dessa år då jag var borta ifrån Herren försökte jag hitta en annan väg.

-Jesus är så barmhärtig, han kommer nog att frälsa mig ändå, tänkte jag. Jag försökte liksom gå en omväg. Men det gick inte. Jag måste gå in genom porten, måste komma till Golgata och erkänna att det jag har presterat här i livet är ingenting värt. Jag har ingenting, jag är ingenting. Jag är en usel människa. Då kommer Jesus och förvandlar. Då frälsar Jesus. Det som ingenting var, det utvalde han, för att det som någonting var skulle komma på skam.

Jag önskar att alla människor – även du som är uppväxt i kristet hem – får tag i livet, att du får tag i Jesus. Att du får uppleva att han lever, att han är en verklighet. Han vill bo i ditt hjärta, han vill ta hand om dig och föra dig in i himmelriket.

Jag har tänkt många gånger på hur det ska vara när Jesus kommer. Många blir kvar här på jorden; de som har trott att det skulle gå komma in i himlen på ett bananskal. Men det går inte. Det finns bara en frälsning, och det finns bara en dörr, och det är Jesus Kristus.

Jag önskar att du som inte är frälst förstode vilken underbar glädje, vilket underbart liv det är att vara frälst. När jag blev frälst, vart jag förvandlad. Jag slapp alla droger, jag slapp söka efter en lycka som inte fanns. Jag fick tag i livet, jag fick tag i frälsningen. Dessa nio år har det varit så underbart att vandra tillsammans med Jesus. Visst är det provningar ibland. Vi har en fiende som vill ha bort oss från

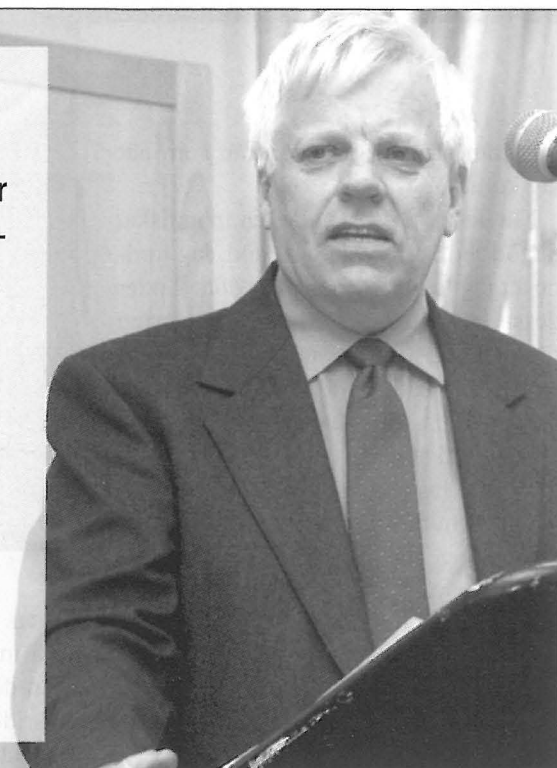
vägen. Det är Satan. Det finns människor som inte vill tro att det finns en satan. Men det är bara att titta sig omkring ut i världen hur det ser ut. Vilken ondskasom utbreder sig, också här i vårt eget land. Människor blir mördade. Barn blir våldtagna och mördade. Det finns ingen moral, det finns inga goda människor. Men det finns en god Frälsare, och när han får tag i människan och frälsar henne, då händer något! Det är inte jag som blir god, men Jesus som bor i mitt hjärta, han är god. Han har lärt mig att hata synden. Jag älskar inte att göra det Jesus inte vill att jag ska göra. Jag har ingen längtan att sitta på krogen och hålla i mig en massa öl och sprit. Jag har ingen längtan att gå ut och dansa med människor, fastän jag var väldigt duktig i dans. Jag kan shot-tis, hambo vals – allting! Men det gav ingen lycka. Möjligtvis motion. Men jag sökte inte motion, utan frälsning. Jag längtade efter att min själ skulle bli tillfredsställd.

Jag önskar att du tar emot Jesus. Åtminstone pröva! Du kan säga: Jesus, om du finns, så flytta in i mitt hjärta! Tala till mig! Och du ska få se att han verkligen finns! ■

Predikan av
Tage Johansson

Iklädd

Den nya människan måste ha kläder. Vi läser om hur Gud efter syndafallet gjorde kläder åt människorna. De var i behov av kläder. Det är underbart att vi inte behöver sätta på oss egna kläder, snickra ihop gärningar på egen hand, utan det handlar om att ta emot Guds Ord.

Vi ska läsa ur Kolosserbrevets tredje kapitel:

-Om I alltså ären uppståndna med Kristus, så söken det som är därovan, där varest Kristus är och sitter på Guds högra sida.

-Ja, haven edert sinne vänt till det som är därovan, icke till det som är på jorden. Ty I haven dött, och edert liv är fördolt med Kristus i Gud.

-När Kristus, han som är vårt liv, bliver uppenbarad, då skolen ock I med honom bliva uppenbarade i härlighet.

-Så döden nu edra lemmar, som höra jorden till: otukt, orenhet, lusta, ond begärelse, så ock girigheten, som ju är avgudadyrkan; ty för sådant kommer Guds vrede. I de synderna vandraden också I förut, då I ännu hadn edert liv i dem. Men nu skolen också I lägga bort alltsammans; vrede, häftighet, ondska, smädelse och skamligt tal ur eder mun;

-I skolen icke ljuga på varandra. I haven ju avklätt eder den gamla människan med hennes gärningar och iklätt eder den nya, den som förnyas till sann kunskap och så

bliver en avbild av honom som har skapat henne. Och därvid kommer det icke an på om någon är grek eller jude, omskuren eller oomskuren, barbar eller skyt, träl eller fri; nej, Kristus är allt och i alla. (Kol 3:1-11)

Vi fortsätter från vers 12; ett sammanhang som är fortsättningen på det vi redan har läst:

-Så kläden eder nu såsom Guds utvalda, hans heliga och älskade, i hjärtlig barmhärtighet, godhet, ödmjukhet, saktmod, tålmod. Och haven fördrag med varandra och förlåten varandra, om någon har något att förebrå en annan. Såsom Herren har förlåtit eder, så skolen ock I förlåta. Men över allt detta skolen I ikläda eder kärleken, ty den är fullkomlighetens sammanhållande band.

-Och låten Kristi frid regera i edra hjärtan; ty till att äga den ären I ock kallade såsom lemmar i en och samma kropp. Och varen tacksamma. Låten Kristi ord rikligen bo ibland eder; undervisen och förmanen varandra i all vishet, med psalmer och lovsånger och andliga visor, och sjungen

med tacksägelse till Guds ära i edra hjärtan. Och allt, vadhelst I företagen eder i ord eller gärning, gören det allt i Herren Jesu namn och tacken Gud, Fadern, genom honom. (Kol 3:12-17)

Det vi nu läst handlar om hur Kristuslivet blir uppenbarat. Det är något underbart och stort att Kristus blir uppenbarad genom en människa, naturligtvis också genom församlingen. Att Kristus blir uppenbarad är den stora tanken med Guds frälsning. Det handlar om Jesus, att Ordet blir kött och tar sin boning ibland oss. Det är en svindlande tanke att det också kan ske med en människa, på samma sätt som det skedde med Jesus; att Ordet iklädde sig människokropp. Gud skapade människan, därför att han ville ha gemenskap med henne, och ville att hon skulle vara i Guds närhet och få åter spegla Gud. Han vill dela med sig av sig själv. Därför läser vi också om skapelsen: "Låt oss göra människan till vår avbild". Det är den stora tanken. Det underbara är att denna plan inte gick förlorad genom syndafallet. Det var bara så att Gud måste börja om. Edens lustgård var något förgånget efter syndafallet, men Gud börjar om igen. Det kan han också göra med oss. Så har han ständigt gjort med sitt folk; han började om igen.

Det som skedde efter syndafallet var något mera omfattande, Gud gjorde ett ingripande där som kostade Gudasonen livet. Han gav sitt liv till lösen. Löftet om detta gav Gud redan på fallets dag. Det kostade mycket att börja om med människan. Kvinnans säd skulle söndertrampa ormens huvud. Ormen skulle stinga den i hälen, och det syftar på Kristus och hans död. Han blev till förlösning för människan, som blev återköpt.

I och med syndafallet var inte människan Guds egendom längre. Det är oerhört att tänka sig detta. Men Gud handlar aldrig i panik. Gud visste vad som skulle

Kristus

ske, och hade en färdig plan. Att syndafallet kunde ske kan vi aldrig riktigt förstå, men vi vet att Gud är en god Gud och han har aldrig gjort något av misstag. Allt vad Gud gör är gott, och Gud är god. Jesus understryker: "Ingen är god utom Gud allena". Vi kan inte pejla djupet i vad som skedde i samband med att Gud skapade människan och syndafallet, men därefter gjorde Gud något ännu bättre. Vi har fått en frälsning som är långt större än den tillvaro Adam och Eva hade före fallet. Sedan fick naturligtvis också de del av Kristi försoning. Gamla förbundets folk blev frälsta "på kredit" - genom löftet. Löftet gick i uppfyllelse, och vi som tillhör Nya förbundets folk, har blivit frälsta på grund av löftets uppfyllelse. Jesus sade medan han hängde på korset: "Det är fullbordat!"

Vi ska inte stanna vid detta, jag ville bara ge en bakgrund till Guds stora och underbara tanke med oss. Slaget är inte förlorat, det finns en underbar frälsning, som är långt större än vad Adam och Eva upplevde. Vi har en frälsning som änglarna åstundar att skåda in i, men de har inte upplevt den. Det finns inga som kommer att kunna sjunga Lammets lov så underbart som den återlösta skaran i himmelen. Vi var förlorade, nedsölade, bortkomna från Gud, vi stod i opposition till Gud, var rebelliska och hatade Gud – sådan är den gamla människan. Syndens natur hatar allt som är gudomligt.

Men tänk att Gud har denna underbara plan, att den människa som han frälsar frigör han ifrån ett ont och perverst släkte. I Apg 2 läser vi om dem som blir frälsta och låter döpa sig, de får också uppmaningen: "låten frälsa eder från detta onda släkte". Så står det i 1917 års översättning, men det finns översättningar som skriver "låten frälsa eder från detta *perversa* släkte".

Det är egentligen grundtextens inne-

börd. Man ska låta frälsa sig ifrån ett perverst släkte. Det är vad Gud vill med sin frälsning; han vill på det viset se frukt av frälsningen. Att vi har blivit födda på nytt och delaktiga av en ny människa. Det är stort tänka sig att frälsningen innebär att en ny människa föds i en människa. En andlig människa. Vi läste att vi har avklätt oss den gamla människan, och ska ikläda oss den nya.

Centrum för undervisningen i Guds ord är att den som kommit till tro och frälsning, ska fortsättningsvis ställa upp på att Gud får förverkliga sin frälsning i honom. Det är intressant se i Apg 2 att

-Slaget är inte förlorat, det finns en underbar frälsning, som är långt större än vad Adam och Eva upplevde.

efter det att människorna tagit emot frälsning i Kristus och uppmaningen att låta döpa sig, säger Petrus: *Låten frälsa eder..* Detta att låta frälsa sig är något Gud överlämnar åt dig och mig – att vi låter oss frälsas. Pånätfödelsen är ett ögonblicksverk, man kan säga att det som sker därefter är en följd av rättfärdiggörelsen genom tron. Rättfärdiggörelsen genom tron får vi i frälsningen. Vi tar emot Kristi rättfärdighet. Det är vårt startkapital på frälsningens väg! Men denna rättfärdiggörelse genom tron måste få konsekvenser i en människas liv. Hon måste vara

villig att avlägga den gamla människan. Vi ska avlägga allt som tillhör den gamla människan, och ikläda oss den nya. Detta är ett budskap som riktas till den troende människan. Det står: vi ska avlägga. Så står det på flera ställen i Skriften. Vi ska avlägga allt som är till hinder för den nya människan.

Låt oss behålla i minnet att Guds frälsning av oss handlar om att Ordet allt mera blir kött, blir uppenbarhet i våra liv. Mer och mer handlar det om att Kristus tar gestalt i en människas liv, att Kristus ska stråla fram i allt vad vi gör. Därför läser vi i Kol 3:17:

-Och allt, vadhelst I företagen eder i ord eller gärning, gören det allt i Herren Jesu namn.

Allt det vi gör, hela vår varelse ska vara ett uttryck för Kristus – det är vad Gud avser med denna frälsning. Därmed har vi en rik källa att ösa ur. Kristus har erbjudit sig själv att ta plats i oss. Detta illustreras med att Israel fick komma in i ett rikt land, som flyter av mjölk och honung. Det vi gör, det vi säger, hela vår mentalitet ska vara ett uttryck av att det finns ett överflödsliv, vi kan ösa ur frälsningens källor.

I Sakarja bok möter vi en människa som Gud vill att det ska ske något speciellt med. Detta speciella som här skildras, vill han ska ske med alla som kommit till tro. I andra kapitlet av Sakarja bok läser vi:

-Jubla och gläd dig, du dotter Sion; ty se, jag kommer för att taga min boning i dig, säger HERREN. (Sak 2:10)

Gud illustrerar detta genom sin skapelse. När Gud började, var jorden ödelagd. Det var tomhet, det var mörker över djupet, det var kaos. Det står att jorden var formlös, men Gud skapade, han gjorde en form för att i den uppenbara sin härlighet. Så vill han att också

du och jag ska vara en form för att hans härlighet ska uppenbaras i oss, han vill ta sin boning i oss, som vi läser här. Det är intressant att se hur detta går till. Det är fråga om översteprästen Josua. Han stod inför Guds ängel, vi läser i tredje kapitlet:

-Sedan lät han mig se översteprästen Josua stående inför HERRENS ängel; och Åklagaren stod vid hans högra sida för att anklaga honom. Men HERREN sade till Åklagaren: "HERREN skall näpsa dig, du Åklagare; ja, HERREN skall näpsa dig, han som har utvalt Jerusalem. Är då icke denne en brand, ryckt ur elden?"

-Och Josua var klädd i orena kläder, där han stod inför ängeln. Och denne tog till orda och sade till dem som stodo där såsom hans tjänare: "Tagen av honom de orena kläderna." Och till honom själv sade han: "Se, jag har tagit bort ifrån dig din missgärning, och man skall nu kläda dig i högtidskläder." (Sak 3:1-4)

Detta sammanhang väckte mitt intresse att mer och mer studera hur bibeln talar om kläder. Det är mycket intressant. Även ett nyfött barn kan man kläda i orena kläder. Ingen gör så, det skulle gå emot det sunda tänkandet. Vi vårdar de små barnen med omsorg, och tar på dem nya, fina kläder. Det man upplever som en skatt, vill man inte kläda i smutsiga kläder.

Jag läste om vad som egentligen menas med kläder. Josua hade orena kläder. Vi har svaret i Kolosserbrevet, där vi läste:

-Så kläden eder nu såsom Guds utvalda, hans heliga och älskade, i hjärtlig barmhärtighet, godhet, ödmjukhet, saktmod, tålmod. (Kol 3:12)

Vi kan även gå till Efesierbrevet.

-Jag tillsäger eder alltså och uppmanar eder allvarligt i Herren, att icke mer vandra såsom hedningarna i sitt sinnes fåfänglighet vandra, hedningarna, vilka, i följd av den okunnighet som råder hos dem genom deras hjärtans förstockelse, äro förmörkade till förståndet och bortkomna från det liv som är av Gud.

-Ty i sin försoffning hava de överlämnat sig åt lösaktighet, så att de i girighet bedriva alla slags orena gärningar. Men I haven icke fått en sådan undervisning om Kristus, om I eljest så haven hört om honom och så blivit lärda i honom, som sanning är i Jesus: att I - då detta nu krävdes på grund av eder förra vandel - haven avlagt den gamla människan, som fördärvar sig genom att följa sina begärelsers bedrägliga lockelser, och nu förnyens genom Anden som bor i edert sinne, och att I haven iklätt eder den nya människan, som är skapad till likhet med Gud i sanningens rättfärdighet och helighet.

-Vi kan inte ha gemenskap med det som florerar i världen, så att vi blir besmittade av världens ande. Det är helt otänkbart. Här måste Ordet få dra upp en gräns. Vi måste uppleva en rening.

-Läggen därför bort lögnen, och talen sanning med varandra, eftersom vi äro varandras lemmar. (Ef 4:17-25)

Fortsättningsvis i Efesierbrevet tar aposteln faktiskt upp det som berör hela vårt liv, inom alla områden i det praktiska livet. Han tar upp relationer föräldrar – barn, tjänare – herre, osv.

Kläder är något som har att göra med vårt yttre. Det inre är lika viktigt som det yttre, och vice versa. Den nya människan måste ha kläder. Vi läser om hur Gud efter syndafallet gjorde kläder åt människorna. De var i behov av kläder. Det är underbart att vi inte behöver sätta på oss egna kläder, snickra ihop gärningar på egen hand, utan det handlar om att ta emot Guds Ord. Den Helige Ande måste få inspirera och verka genom oss, annars blir det bara dött. Dessa kläder är Kristi rättfärdighet som uppenbaras. Vi ikläder oss Kristi gärningar. Vi börjar till och med tänka som Jesus gör. Vi börjar allt mera handla som Jesus gör, osv.

Därför, mitt i detta sammanhang skriver Paulus: "Så förnyens genom Anden som bor i edert sinne".

Den nya människan ska växa till. Men det är överlämnat åt oss: -Låten frälsa er ifrån detta perversa släkte... -Kommen icke vid det orent är...

Om vi inte följer denna maning, lägger vi sordin på det nya livet, den nya människan, så hon inte får utvecklas. Den kan inte växa upp och utvecklas i vilka omständigheter som helst. Vi har den helige Ande till hjälp att uppleva förnyelse, och närma oss de uppmaningar som Guds Ord ger oss mer och mer. Hela tiden i detta sammanhang kommer uppmaningar. Vissa ting ska vi inte ens låta nämnas bland oss:

-Men otukt och orenhet, av vad slag det vara må, och girighet skolen I, såsom det anstår heliga, icke ens låta nämnas bland eder, ej heller ohöviskt väsende och dåraktigt tal och gyckel; sådant är otillbörligt. Låten fastmer tacksägelse höras. (Ef 5:3-4)

Det är vi som bestämmer huruvida det här livet ska ta gestalt i oss eller inte! Huruvida vi vill lägga av det som kan hindra det nya livet att växa fram. Men det är ju den negativa sidan. Den positiva är att det nya livet måste ha en form. Vår kropp är formen, eller kärlet. Jag kan ta bilder från vardagen, exempelvis en gjutform, som man gjuter något i. Men det är en väldigt haltande bild, för vi är ju en form för något som är levande. Något som liknas vid ett levande vatten som ständigt ska flöda genom oss. Det behövs en form för detta. Därför uppmanar Guds Ord att vi ska se till att vi är ett rent kärl, för annars kan inte detta liv utvecklas i oss.

I andra brevet till Timoteus kommer det tydligt fram att det är överlämnat åt oss att se till att vi blir kärl till hedersamt bruk:

-Men i ett stort hus finnas kärl icke allenast av guld och silver, utan ock av trä och lera; och somliga äro till hedersamt bruk, andra till mindre hedersamt. Om nu någon håller sig ren och obesmittad av sådant folk, då bliver han ett kärl till hedersamt bruk, helgat, gagneligt för sin herre, tjänligt till allt vad gott är. (2 Tim 2:20-21)

Obesmittad av sådant folk – här kommer åter fram det som Petrus predikade på pingstdagen: -Låten frälsa eder från detta perversa släkte. Vi kan inte ha gemenskap med det som florerar i världen, så att vi blir besmittade av världens ande. Det är helt otänkbart. Här måste Ordet få dra upp en gräns. Vi måste uppleva en rening. Petrus säger också: renen eder i lydnad för sanningen. Upplever vi inte den reningen, så bedrövar vi Guds Ande, och Anden kan inte verka fram att vi blir kärl för hedersamt bruk. Eller att vi, liksom översteprästen Josua, blir avklädda våra orena kläder.

-Om nu någon håller sig ren och obesmittad av sådant folk, då bliver han ett kärl till hedersamt bruk". Då bliver han ett kärl till hedersamt bruk!

-Helgat, gagneligt för sin herre, tjänligt till

allt vad gott är.

Därefter står det:

-Fly ungdomens onda begärelser, och far efter rättfärdighet, tro och kärlek, och frid med dem som av rent hjärta åkalla Herren. (2 Tim 2:22)

Far efter! Just det här att ta till sig av Guds Ords uppmaning, och göra det, utgör en oerhörd sprängkraft i våra liv. Ta till dig Guds Ord! Vad säger Guds Ord om vad vi sysslar med? Nu måste vi förstå att det här är fråga om ett nådens verk i en människa. Det är inte gärningar vi försöker göra för att upprätthålla vårt barnskap. Barnskapet är en gåva, vi är frälsta av nåd. Men frågan är: vad sker därefter? Då kommer uppmaningen: -Om någon håller sig ren, eller: -Gå icke i ok med dem som icke tro! Osv.

Nu ska vi läsa om vad översteprästen Josua fick vara med om, efter denna upplevelse. Hur får man orena kläder? Kläderna är vår vandel, våra vanor, det vi tänker och gör fel, det som är i strid mot Guds Ord, och inte har förankring i Guds rättfärdighet. Det har tillkommit genom olika ting. Vi har kanske försummat Ordet, vi är inte längre så nogräknade, vårt böneliv är inte sådant längre att vi upplever oss motiverade att hålla oss rena. Ju mer man får av Andens liv, dess mer finkänslig blir man och får behov av att hålla andlig hygien. Den nya människan måste iklädas rena kläder. Här fanns en man som hade orena kläder, och Åklagaren ville utnyttja situationen. Det är Guds nåd att det inte är ute med oss. Så var det också för Josua. Men genom ett nådens verk kommer Gud med sitt erbjudande, sin frälsning. Allt Gud gör, är på grund av att Han har försonat människan med sig själv. Därför kan Åklagaren avvisas, och det finns ett blod som renar den som har ett botfärdigt sinne och träder fram i ljuset. Om vi vandrar i ljuset såsom Han är i ljuset, då renar Jesu blod. Det känner vi till.

Vi fortsätter läsa i Sakarja:

-Och denne tog till orda och sade till dem som stodo där såsom hans tjänare: "Tagen av honom de orena kläderna." Och till honom själv sade han: "Se, jag har tagit bort ifrån dig din missgärning, och man skall nu kläda dig i högtidskläder." Då sade jag: "Må man ock sätta en ren bindel på hans huvud." Och de satte en ren bindel på hans huvud och klädde på honom andra kläder, medan HERRENS ängel stod därbredvid. Och HERRENS ängel betygade för Josua och sade: "Så säger HERREN Sebaot: Om du vandrar på mina vägar och håller vad jag har bjudit dig hålla, så skall du ock få

styra mitt hus och vakta mina gårdar; och jag skall låta dig hava din gång bland dessa som här göra tjänst. (Sak 3:4-7)

Så kommer denne överstepräst Josua in i en underbar, gudomlig tjänst med sitt liv. Det är uppenbart att Gud inte kan använda oss om vi förblir i det som är orent. Det utesluter möjligheten att komma in i den gudomliga tjänsten. Gud behöver ett rent kär, ett avskilt kär. Då kan Gud göra underbara ting. Då öppnas möjligheterna att när människan ställs inför ett uppdrag som är omöjligt i människors ögon, får hon också det budskapet som vi får läsa i nästa kapitel:

-Icke genom någon människas styrka eller kraft skall det ske, utan genom min Ande, säger HERREN Sebaot. Vilket du än må vara, du stora berg som reser dig mot Serubbabel, så skall du ändå förvandlas till jämn mark. Ty han skall få föra fram slutstenen under jubelrop: 'Nåd, nåd må vila över den!'

-Vidare kom HERRENS ord till mig; han sade: "Serubbabels händer hava lagt grunden till detta hus; hans händer skola ock få fullborda det. Och du skall förnimma att HERREN Sebaot har sänt mig till eder.

*-Tänk att få
likbildas med
Jesus Kristus!
Vilka underbara
möjligheter,
vilken underbar
frälsning vi har!*

Ty vem är den som vill förakta: den ringa begynnelsens dag, när dessa sju glädjas över att se murlodet i Serubbabels hand, dessa HERRENS ögon, som överfara hela jorden? (Sak 4:6-9)

Det är uppenbart att problemet inte är motståndet, de höga bergen som reser sig upp emot det Gud vill utföra genom en människa, utan människan själv, om hon kan få bli ett brukbart redskap i Herrens hand. Det var nödvändigt för Josua att avlägga de gamla kläderna, och ikläda sig de nya kläderna. Han fick uppleva rening i kraft av Guds ord. Han hade en uppgörelse med ting som kommit in i hans liv. Det fanns ting som han såg kanske på ett dunkelt sätt. Det är också så, att när det inte blir en uppgörelse, blir gränserna diffusa, man vet inte riktigt var man ska placera saker och ting. Men när

Guds Ord kommer, drar det upp en gräns, och man får se tydligt vad som tillhör världen och vad som tillhör Guds rike. Vi kan med Guds Ords hjälp och verkan få hjälp. Den helige Ande kan, om den inte är bedrövad, verka fram tro och lydnad i våra liv. Den helige Ande kan inte utföra sitt verk utan att vi medverkar. Det måste bli uppenbart för våra hjärtan, så vi kan ta till oss Guds ord och låta Guds Ord vara vårt rättesnöre. Vi läser i Sakarja om att dessa ögon, alltså den helige Ande, gladdes sig över att se murlodet i Serubbabels hand. Dessa Herrens ögon överfara hela jorden. Murlodet, det är Guds Ord, murlodet var i Serubbabels hand för att bestämma formen och inriktningen.

Jag vill också läsa i Kolosserbrevet. Aposteln talar om våra lemmar som förr var i orenhetens tjänst:

-Så döden nu edra lemmar, som höra jorden till: otukt, orenhet, lusta, ond begärelse, så ock girigheten, som ju är avgudadyrkan; ty för sådant kommer Guds vrede. (Kol 3:5)

Han skriver alltså till troende människor, och fortsätter:

-I de synderna vandraden också I förut, då I ännu hadn edert liv i dem. Men nu skolen också I lägga bort alltsammans vrede, häftighet, ondska, smädelse och skamligt tal ur eder mun; I skolen icke ljuga på varandra. I haven ju avklätt eder den gamla människan med hennes gärningar och iklätt eder den nya, den som förnyas till sann kunskap och så bliver en avbild av honom som har skapat henne. (Kol 3:6-7)

Det är uppenbart att när Paulus skrev sina brev, var det en utveckling på gång. Ingenting var färdigt. Vi vet hur många ting Paulus fick ta upp exempelvis hos Korintieförsamlingen.

Om man håller fast vid de ting aposteln manar församlingsmedlemmarna att lägga av, då har man en oren klädnad. Kläderna betyder våra gärningar, våra handlingar, vår vandel. I Predikaren läser vi: "Låt dina kläder alltid vara vita, och låt aldrig olja fattas på ditt huvud."

Församlingen i Laodicea bestod av troende människor, men de hade förlorat sina kläder. De förlitade sig på något de varit med om, som låg bakåt i tiden. -Det här har jag levt i, vi känner till det här! Men det hörde historien till. När detta brev skrevs, levde de i en fruktansvärd situation: -Du säger att du är rik, men du är naken. Klä dig! Så råder jag dig att du köper kläder! I Efesusförsamlingen var det så att kläderna började bli av sekunda kvalitet: -Gör åter sådana gärningar som du gjorde under din första tid!

Av allt jag ser i bibelordet, talar kläderna om våra gärningar. Från vilken källa

har våra gärningar sin upprinnelse? Är det överflödsliv med Jesus Kristus, där vi låter oss ledas av Guds Ord, låter oss renas i lydnad för sanningen?

Den nya människan är naturligtvis den nya naturen. Men vi måste ha kläder. Ingen tycker det skulle vara värst trevligt att gå naken. Också den nya människan måste ha kläder. Breven vi citerat ur, är skrivna till troende människor.

-I haven ju avklätt eder den gamla människan med hennes gärningar och iklätt eder den nya, den som förnyas till sann kunskap och så bliver en avbild av honom som har skapat henne.

Tänk att allt mer få likbildas med Jesus Kristus! Vilka underbara möjligheter, vilken underbar frälsning vi har!

Jag vill avsluta med att särskilt understryka det vi också läser i Kolosserbrevet:

-Så kläden eder nu såsom Guds utvalda, hans heliga och älskade, i hjärtlig barmhärtighet, godhet, ödmjukhet, saktmod, tålmod. (Kol 3:12)

Det är så otroligt se att det nya livet kan få inflytande över alla livets områden. Därför är den undervisning vi har i Efesierbrevet så rik. Den talar om relationer i familjen, på arbetsplatsen och framför allt i församlingen. Läs igenom Efesierbrevet, gång på gång, så ser du vilket rikt liv Gud har kallat oss till. Vi behöver inte dricka oss druckna av vin, ty därav kommer ett oskickligt leverne, utan "låten eder fastmer uppfyllas av ande".

Den helige Ande trängtar med svart-sjuk kärlek efter att få verka med detta gudomliga Ord, så att vi får uppleva det Gud åstundar med sin frälsning: Ordet blir kött och tar sin boning ibland oss. Kristus synliggöres i en människas liv. Denna skatt har vi i lerkärl, står det. Men låt oss fara efter att få uppleva detta att vi blir kärll till hedersamt bruk. Må det kunna sägas om oss var och en! Amen.

Tack Herre Jesus Kristus att du har kallat oss till detta stora, höga och heliga mål, att vi inte behöver gestalta något vi själva ska skapa, utan att det skapas genom det nya livet i Jesus Kristus. Att vi ger utrymme för detta liv i våra handlingar; att vi kan uppleva ett sådant sinne som du hade, att vi kan rikta vårt sinne mot det som är därovan, icke till det som hör jorden till. Så att den nya människan allt mer får träda fram och vi får uppleva att du, Herre Jesus Kristus, har erbjudit dig att leva ditt liv i oss, bara du får detta kärll, denna form. Ära vare ditt underbara namn! Amen. ■

Vidrörd av Guds hand

Gud vill visa oss vad som verkligen är väsentligt för oss här i tiden. Vi vill gärna uppehålla oss vid saker som egentligen inte har så stort värde. Sânt vi kan tycka är viktigt, men när det till sist gäller, har det inte så stort värde. Jag har tänkt på andra kapitlet i Hesekiels bok. Han fick uppenbarelse från Gud, från andevärlden. Vi läser i rubriken på första kapitlet att han fick skåda Guds härlighet och hans tron. I sista versen av första kapitlet läser vi:

-Så såg det ut, som tycktes mig vara HERRENS härlighet; och när jag såg det, föll jag ned på mitt ansikte, och jag hörde rösten av en som talade.

Och i andra kapitlet fortsätter det så här:

-Och han sade till mig: "Du människobarn, stå upp på dina fötter, så vill jag tala med dig." När han så talade till mig, kom en andekraft i mig och reste upp mig på mina fötter; och jag hörde på honom som talade till mig. Och han sade till mig: "Du människobarn, jag sänder dig till Israels barn, de avfälliga hedningarna som hava avfallit från mig; de och deras fäder hava begått överträdelser mot mig allt intill den dag som i dag är. Till barnen med hårda pannor och förstockade hjärtan sänder jag dig, och du skall säga till dem: 'Så säger Herren, HERREN' " (Hes 2:2-4)

Hesekiel fick här möta verkligheten. Han fick uppenbarat för sig den egentliga situationen. Så blir det också för oss när vi får komma

i kontakt med Gud och med anden. Det står att en andekraft lyfte honom upp, där han låg på sitt ansikte. Hesekiel fick många gånger vara med om denna andekraft som lyfte upp honom och rörde vid honom och så fick han se ytterligare ting.

Jag tänkte också på hur Daniel hade liknande upplevelser. Han fick ta del av det som verkligen hade betydelse och var värt något. Det är bra känna till sin historia och viktiga saker som har hänt. För oss är framtiden det viktiga. Det eviga är viktigast. Det Jesus gjorde på Golgata tillhör evigheten. Det går utanför våra tidsuppfattningar. Grunden för oss är evigheten. Daniel fick uppenbarat för sig, exempelvis kan vi läsa i tionde kapitlet:

-Jag, Daniel, hade då gått sörjande tre veckors tid. Jag åt ingen smaklig mat, kött och vin kommo icke i min mun, ej heller smorde jag min kropp med olja, förrän de tre veckorna hade gått till ända. På tjugufjärde dagen i första månaden, när jag var vid stranden av den stora floden, nämligen Hiddekel, fick jag, då jag lyfte upp mina ögon, se en man stå där, klädd i linnekläder och omgjordad kring sina ländar med ett bälte av guld från Ufas. Hans kropp var såsom av krysolit hans ansikte liknade en ljungeld hans ögon voro såsom eldbloss, han armar och fötter såsom glänsande koppar; och ljudet av hans tal var såsom ett väldigt dån.

-Och jag, Daniel, var den ende som såg synen; de män som voro med mig sågo den icke, men en stor förskräckelse föll över dem, så att de flydde bort och gömde

Appell av
Roger Lindroos

sig. Så blev jag allena kvar, och när jag såg den stora synen, förgick all min kraft; färgen vek bort ifrån mitt ansikte, så att det blev dödsblekt, och jag hade ingen kraft mer kvar.

-Då hörde jag ljudet av hans tal; och på samma gång jag hörde ljudet av hans tal, där jag låg i vanmakt på mitt ansikte, med ansiktet mot jorden, rörde en hand vid mig och hjälpte mig, så att jag skälvande kunde resa mig på mina knän och händer. Sedan sade han till mig: "Daniel, du högt benådade man, giv akt på de ord som jag vill tala till dig, och res dig upp på dina fötter; ty jag har nu blivit sänd till dig." När han så talade till mig, reste jag mig bävande upp. (Dan 10:2-11)

Sedan får Daniel kunskap om det som ska ske i framtiden. En kunskap om det som var viktigt. All egen kraft Daniel hade vek bort, färgen försvann från hans ansikte.

Min tanke är att om vi inte blir vidrörda av Gud själv, om vi inte får bli vidrörda av hans hand, då stannar det ofta vid våra egna teorier och våra egna meningar om hur saker och ting bör vara och bli. Men det kommer till en gräns där vi inte förstår mer, inte kan fatta mer. För att se in i de verkliga tingen måste vi bli vidrörda av Guds hand och uppresta av honom.

Först måste vi sjunka ner på backen – vi måste förstå vår egen position och vår egen förmåga. Sedan har Gud möjlighet att arbeta med oss. Han vill visa oss den tid vi lever i idag och vad som tillhör vår framtid. Vad som är väsentligt för oss. Många rör sig med oväsentligheter. Det som inte har något värde. Vi kanske odlar den köttsliga människan och våra lustar. Vi kan hålla oss till i och för sig andliga och religiösa saker, men det kanske bara blir bokstäver för oss. Det kan bli våra

egna ord och meningar om hur saker och ting ska vara. Men blir vi berörda av den helige Ande, blir vi uppresta av den helige Ande, då kan vi få kunskap om de verkliga tingen. Det finns en bibelvers som levt inom mig en längre tid. Den står i Uppenbarelseboken. Johannes fick också uppenbarhet för sig många saker. Det står i tjugoförsta kapitlet.

-Och jag såg en ny himmel och en ny jord; ty den förra himmelen och den förra jorden voro förgångna, och havet fanns icke mer. Och jag såg den heliga staden, ett nytt Jerusalem, komma ned från himmelen, från Gud, färdigsmickad såsom en brud som är prydd för sin brudgum.

-Och jag hörde en stark röst från tronen säga: "Se, nu står Guds tabernakel bland människorna, och han skall bo ibland dem, och de skola vara hans folk; ja, Gud själv skall vara hos dem och skall avtorka alla tårar från deras ögon. Och döden skall icke mer vara till, och ingen sorg eller klagan eller plåga skall vara mer; ty det som förr var är nu förgånget."

-Och han som satt på tronen sade: "Se, jag gör allting nytt." Ytterligare sade han: "Skriv: ty dessa ord äro visa och sanna." Han sade vidare till mig: "Det är gjort. Jag är A och O, begynnelsen och änden. Åt den som törstar skall jag giva att dricka för intet ur källan med livets vatten. Den som vinner seger, han skall få detta till arvedel, och jag skall vara hans Gud, och han skall vara min son. (Upp 21:1-7)

Han fortsätter här och visar Johannes den nya staden. Det är något som är från ovan. Det är därifrån vi väntar. Det är dit vi ska rikta vår blick och vår håg.

Jag vill till sist läsa ur Hebreerbrevet. Det är viktigt att vi förstår allvaret. Vi kan se allting, förstå allting utan att själva gå in under det. Det är viktigt när vi fått veta och fått uppenbarhet för oss, att vi

verkligen tar budskapet på allvar i våra egna liv.

-Ty I haven icke kommit till ett berg som man kan taga på, ett som "brann i eld", icke till "töcken och mörker" och storm, icke till "basunljud" och till en "röst" som talade så, att de som hörde den bådo att intet ytterligare skulle talas till dem. Ty de kunde icke härda ut med det påbud som gavs dem: "Också om det är ett djur som kommer vid berget, skall det stenas." Och så förskräcklig var den syn man såg, att Moses sade: "Jag är förskräckt och bävar."

.Nej, I haven kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem, och till änglar i mångtusental, till en högtidsskara och församling av förstfödda söner som äro uppskrivna i himmelen, och till en domare som är allas Gud, och till fullkomnade rättfärdigas andar, och till ett nytt förbunds medlare, Jesus, och till ett stänkelseblod som talar bättre än Abels blod.

-Sen till, att I icke visen ifrån eder honom som talar. Ty om dessa icke kunde undfly, när de visade ifrån sig honom som här på jorden kungjorde Guds vilja, huru mycket mindre skola då vi kunna det, om vi vända oss ifrån honom som kungör sin vilja från himmelen? (Hebr 12:18-25)

Låt oss ta det här som ett böneämne i våra liv. Se först och främst till dig själv. Vad är mitt förhållande till Jesus Kristus? Är han bara teorier för mig, eller är han en verklighet? Vad är Ordet för mig? Är det Jesus uppenbarad, eller är det bara bokstäver? Låt det vara vårt böneämne att vi verkligen får uppenbarhet för oss vem Jesus är, att få uppenbarhet verkligheten! Amen. ■

Bevara visionen!

Appell av Gertrud Johansson

Jag vill läsa ur Kolosserbrevet, där Paulus skriver: -Jag vill nämligen, att I skolen veta, vilken kamp jag har att utstå för eder och för församlingen i Laodicea och för alla de andra som icke personligen hava sett mitt ansikte.

-Ty jag önskar, att deras hjärtan skola få hugnad, därigenom att de slutas tillsammans i kärlek och komma till en full förståndsvishets hela rikedom, till en rätt kunskap om Guds hemlighet, vilken är Kristus; ty i honom finnas visdomens och kunskapens alla skatter fördolda.

-Detta säger jag, för att ingen skall bedraga eder med skenfagert tal. Ty om jag ock till kroppen är frånvarande, så är jag dock i anden hos eder och gläder mig, när jag ser den ordning, som råder bland eder, och när jag ser fastheten i eder tro på Kristus.

Såsom I nu haven mottagit Kristus Jesus, Herren, så vandren i honom och varen rotade i honom och låten eder uppbyggas i honom och befästas i tron, i enlighet med den undervisning I haven fått, och överflöden i tacksägelse.

-Sen till, att ingen får bortföra eder såsom ett segerbyte genom sin tomma och bedrägliga "vishetslära", i det att han återoppar fäderneärvda människomeningar och håller sig till världens "makter" och icke till Kristus.

-Ty i honom bor gudomens hela fullhet lekamligen, och i honom haven I blivit delaktiga av den fullheten, i honom som är huvudet för alla andevärldens furstar och väldigheter. (Kol 2:1-10)

Och så kan vi här fortsätta läsa om hur han varnar för falska läror, för träldom under människobud, för ängladyrkan och olika förhållningssätt till mat; osv, sådant som människor kan fastna i. Vi har var och en en vandring här på jorden att

fullborda. Har vi börjat i Kristus, så ska vi fortsätta hela denna vandring i Kristus. I bibeln finns exempel på hur människor börjar, och så slutar det någonstans. För Abraham slutade det i landet, men Lot slutade i Sodom. Av Israels folk blev en del kvar i Babylon. Det var inte meningen att de skulle vara kvar där.

Det finns också för oss en vandring att fullborda, på ett andligt plan. Vi ska inte hamna i det stora Babylon, vi ska hamna i det nya Jerusalem. Vi måste vandra på ett sådant sätt att vi förblir i Kristus.

Jag har tänkt på hur Jesus exempelvis bemöter fariséerna. Han kallar dem vitmenade gravar. Vad menar han då han säger det? En grav är något som inom sig har något dött, något som har varit levande. Det är dött därinne, och så är det vitmenat utanpå, det har en form, men livet har försvunnit.

Johannes Döparen bemötte fariséerna så här: "I huggormars avföda, vem har ingivit eder att söka komma undan den tillstundande vredesdomen? Bären då ock sådan frukt som tillhör bättringen." En frukt kan inte frambringas på annat sätt än genom liv. Kemisterna kan få fram smaken, doften, essensen, men man kan aldrig få fram en frukt i en kemisal. Det måste finnas liv för att det ska kunna växa fram en frukt. I våra hjärtan kan det bli frukt bara genom att vi har livet kvar, att det bevaras.

Vi gjorde ett uppbrott en gång. Vi gick ut för att vi ville förverkliga en vision som vi hade fått genom en uppenbarelse från Jesus. Vi ville förverkliga något. Det är så viktigt att visionen inte stelnar i en form, och själva livet går förlorat. Vi måste bevara livet och fortsätta leva på samma sätt som när vi började gå med

Jesus. Då kan vi fortsätta förmedla liv, bära frukt i våra liv så att hans liv blir uppenbart i oss. Så kan människorna se och förstå att detta är liv. Det är inte en form som är död och blir till död dem som kommer i kontakt med den. Människor i vår närhet måste uppleva att här är det liv, här är något som är varmt och pulserar, som är levande. Så är vandringen med Jesus. Vi läser vidare i Kolosserbrevet:

-Om I alltså ären uppståndna med Kristus, så söken det som är därovan, där varest Kristus är och sitter på Guds högra sida. Ja, haven edert sinne vänt till det som är därovan, icke till det som är på jorden. (Kol 3:1-2)

Det är så lätt att vår blick sänks mitt under det att vi håller på i vår form och tycker att så här ska vi ha det. Mitt i allt detta så kan man börja tänka på sig själv, bli egoistisk och försöka ordna för sitt eget vidkommande. Man blir bekväm, så här ska det vara.

Vi får inte glömma bort pionjärandan vi hade en gång! Vi kan lämna allt, göra vad som helst, bara vi får följa Jesus och förverkliga den vision han har gett oss. Det är så viktigt att vi bevarar visionen om att vårt mål inte är här i tiden, utan det är där ovan i det himmelska Jerusalem. Vi får inte hamna i Babylon, vi får inte hamna i det pompösa, det jordiska det som blir accepterat här på jorden. Vi måste fortsätta på Jesu väg. Han blev aldrig accepterad här i tiden på jorden. Men vi ska fortsätta vandra i *Honom*. Då blir vi mottagna på samma sätt som Jesus. Vi har ett underbart mål: det himmelska Jerusalem. Vi får inte mista perspektivet på vägen, genom att försjunka till att bara bevara en form, utan här gäller det att bevara livet i Jesus. Amen. ■

Frälsningsstämning i Nyhemstältet - i en tid som denna!

Dagens folkredaktör **Urban Thoms** bloggar för den kristna rikstidningens räkning från Nyhemsveckan:

-Hejaramsorna skallade och stämningen var hög inför kvällens fotbollsdrabbning mellan Sverige och Spanien. Ett par tusen människor, främst unga, hade betalat 30 spänn (i förköp - 40 i tältöppningen) för att se kampen. (-) Inte ens det spanska ledningsmålet i matchens början kunde få publikens entusiasm att svalna och när Zlatan efter ett tag tryckte in kvitteringen på ren vilja var det rena **frälsningsstämningen** i Nyhemstältet.

Pingströrelsens stora årliga konferens lockar i sitt programutbud med storbildskärmar i stora tältet, så att ingen ska behöva stanna hemma pga EM- fotbollen. Man samlas i år under temat "Dit anden leder - i en tid som denna", men avslöjar i praktisk handling sin inriktning mot idoldyrkan och förvärldsligande. Vi får också veta att intäkterna från entréavgiften för att se matchen "*mot-svarar en hyfsad kvällskollekt*". ■

/K.V.

FRA-lagen åsiktsregistrerar

Mot folkets tydligt uttalade vilja trampade allianspartierna känslolokalt in i riksdagen med storstövlar på och lämnade sin DNA på den ödesdigra jaknappen. Med knapp marginal röstades för att ditt och alla andras liv från och med 1 januari 2009 inte längre räknas som privat. Tekniken för avlyssning av folkets totala kommunikation finns redan och enligt uppgift har FRA (Försvarets Radioanstalt) under de tio senaste åren lagrat mängder av kommunikationsdata, i strid mot lagen.

Riksdagen ska enligt lag vara folkets röst gentemot det allmänna. I praktiken har den kommit att bli ett serviceorgan för en mindre maktelit. Vi ser redan idag hur regeringen arbetar fram lagar som kraftigt inskränker medborgarnas yttrande- och åsiktsfrihet, och nu också meddelarfriheten. Vem kan lita på att en stat med sådan stalinistisk tåga inte godtyckligt kommer snoka i folkets privata elektroniska post för att jaga icke passande åsikter?

I Sverige råder religionsfrihet på pappret. Verkligheten ser annorlunda ut. Ordets förkunnare ställs inför rätta pga uttalade åsikter, friskolor förbjuds ha kristendomsundervisning på schemat och nu vill regeringen även mer eller mindre omöjliggöra privata initiativ som exempelvis hemundervisning.

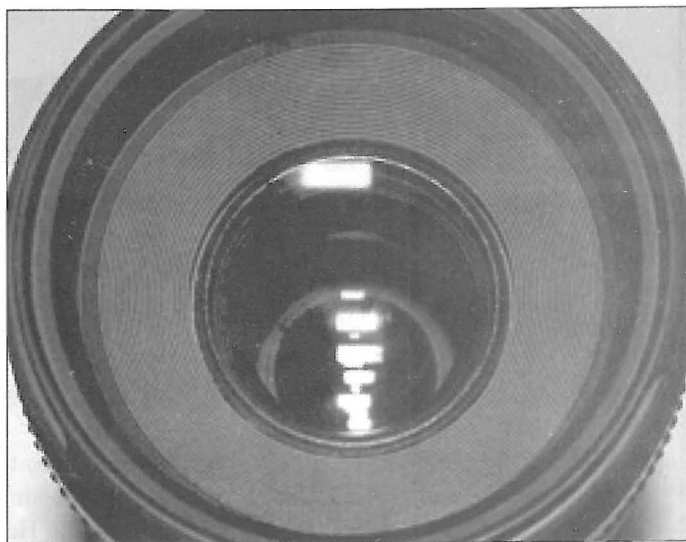
FRA-lagen strider även mot Regeringsformens 2 kap 2 § där det står att -varje medborgare är gentemot det allmänna skyddad mot tvång att giva till känna sin åskådning politiskt, religiöst, kulturellt eller annat sådant hänseende.

Medborgaren blir genom nya lagen berövad den rättigheten, då det inte längre

går att uttrycka sin åskådning utan att veta ifall FRA lagrar och använder uppgifterna i något syfte.

Med statligt legaliserad avlyssning är risken överhängande att medborgarnas åsikter kommer registreras, naturligtvis under förevändning av något gott syfte. Ny teknik skapas för att skydda den digitala anonymiteten, teknik som naturligtvis kommer nyttjas av dem som FRA har som målgrupp. Offren blir vanligt folk, vanliga människors integritet.

Bibelns sista bok, Uppenbarelseboken, är synnerligen aktuell idag. Beskriv-

ningen av det totalitära samhället med total kontroll över medborgarna är inte längre futuriskt. Vi möter det idag, med vår egen nation som föregångsland för hela Europa, där all kritik tvingas till underkuvenhet. Det profetiska Ordet går i uppfyllelse:

-Och det fick makt att giva ande åt vildjurets bild, så att vildjurets bild till och med kunde tala och kunde låta döda alla som icke tillbådo vildjurets bild. Och det förmår alla, både små och stora, både rika och fattiga, både fria och trälar, att låta giva sig ett märke på högra handen eller på pannan, så att ingen får vare sig köpa eller sälja något, utom den som är märkt med vildjurets namn eller dess namns tal. ■

/B.V.

Bibelkunskap på radio

För några dagar sedan lyssnade jag på radion medan jag var på jobb. I Norge "firas" ju i dagarna den nya äktenskapslagen, som ställer homosexuellt partnerskap på samma linje som traditionellt äktenskap.

Så P4 i Norge (en komersiell kanal), hade inbjudit en representant för den homosexuella rörelsen, och de pratade om den nya lagen. Mycket kunde sägas om deras enstämmiga hurra-rop, och att ingen representant från grupper med andra åsikter kom till tals.

Men, man kunde skicka in SMS till programmet om vad man tyckte om lagen. En man sände då in något i stil med: "Det är en fruktansvärd lag. Homosexu-

alitet är en synd, för det säger bibeln."

Då kommenterade programledaren med att:

-Jaja, men bibeln säger ju också att om en man stjälar din ox, så ska du dräpa honom. Verkställer du ett sådant bibelord också? Skulle inte tro det!

Och så över till en sång.

Ett otroligt duktigt argument. Bibeln är ju helt orealistisk i sin förkunnelse om brott och straff! Eller...? Jag har läst bibeln i många år, men aldrig hittat riktigt det bibelordet. Var står det egentligen? Jag söker... och söker... men det jag hittar är:

-Om någon stjälar en ox eller ett får och slaktar eller säljer djuret, så skall han ge fem oxar i ersättning för oxen, och fyra

får för fåret.

Bibeln säger i det sammanhanget att om någon bryter sig in i någons hus, och husägaren försvarar sig så att inbrottsjuven dör i handgemänet, då vilar ingen blodsskuld på ägaren, om det har skett under omständigheter som omöjliggjorde en annan utväg. Men det kan knappast räknas som att man ska dräpa den som stjälar ens ox...

Detta hade kunnat vara en enkel generalisering och en petitess som inte vore värd att nämnas annat än i förbifarten, om det inte var för det att det är just så det ofta arbetas inom den homosexuella rörelsen. Kristna idiotförklarar, bibeln omöjligförklarar - och det med hjälp av rena lögnar och svårkontrollerbara argument.

Det är intressant med folk som kastar ur sig generaliseringar om kristna och bibeln, som försvar mot påstådd generalisering om homosexualitet. ■

/P.E.

Andens svärd

I brevet till Hebreerna kapitel 4 och vers 12 kan vi läsa följande ord:

-Ty Guds ord är levande och kraftigt och skarpare än något tveeggat svärd och tränger igenom, så att det åtskilar själ och ande, märg och ben; och det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar.

I en annan översättning står det "fullt av kraft i sin verksamhet."

När vår Herre Jesus gick omkring i det heliga landet och predikade talade han Guds ord med kraft. Bibeln säger, att "han förkunnade sin lära med makt och myndighet och icke som deras (judarnas) skriftlärdar." Det var liv och kraft i Herrens förkunnelse, därför att hans lära bestod av ett gärningarnas evangelium. Överstepräster och de skriftlärdar förkunnade

en kraftlös lära, torr, tråkig och lagisk. Jesus varnade sina lärjungar och folket för denna lära. Han sa så här:

-På Mose stol hava de skriftlärdar och fariseerna satt sig. Därför, allt vad de säger eder, det skolen I göra och hålla, men efter deras gärningar skolen I icke göra; ty de säga, men göra icke.

Redan på Jesu tid var människorna trötta på ord. När de fick börja lyssna till Jesu förkunnelse samlades de i stora skaror kring honom, därför att han frambar ett gärningarnas evangelium. Han utförde kraftgärningar bland folket och botade de sjuka. Detta var något nytt för dem, något utöver det vanliga. Vid tillfället då Jesus predikade för en stor folkskara fanns inte en enda person som var sjuk, för han hade botat dem alla. Ofta måste Jesus dra sig undan till öde trakter och dit kom människor till honom från alla

Text: Sven
Thomsson

håll. Ibland fick han och lärjungarna inte ens tid att äta. Så stor var människornas längtan och hunger efter att höra Guds ord. Guds ord trängde som ett "tveeggat svärd" in i människornas hjärtan och många tog emot och förhärskade sig. Det var i första hand de skriftlärdar och fariseerna och andra egenrättfärdiga människor som gjorde det. Jesus varnade lärjungarna och folket för sådana människor med orden: "Om eder rättfärdighet icke övergår de skriftlärdar och

fariséernas skolen I icke komma in i himmelriket".

Apostlarna förkunnade också Guds ord med kraft och fick vara Herrens redskap till sjukas helande. När Petrus predikade på första pingstdagen kom människor i syndanöd. Enligt Apg 2: 37 "*kände de ett styng i hjärtat*" och frågade Petrus och de andra apostlarna vad de skulle göra för att bli frälsta. Ordet verkade med sådan kraft, att de blev överbevisade om sina synder, vilket ledde till att församlingen ökades på den dagen med "*vid pass tre tusen personer*".

I Apg 8, i början av kapitlet läser vi om diakonen Filippus som kom till huvudstaden i Samarien och "*predikade Kristus för folket där*". Det var ett gärningarnas evangelium med stora kraftgärningar. Folket både "*hörde och såg*" och när under och tecken åtföljde ordet "*aktade de endråkigt på det som han talade*" (vers 6): "*Och det blev stor glädje i den staden*". (vers 8) Tänk att Guds ord verkade med sådan kraft att det blev stor glädje i en hel stad, när människorna tog emot budskapet och upplevde frälsning!

I 14 kapitlet i Apg läser vi om att Paulus och hans medarbetare kom till Ikonium för att förkunna Herrens ord.

-De gick in i judarnas synagoga och talade så, att en stor hop av både judar och greker kom till tro. (vers 1)

Lägg märke till att bröderna här endast *talade*, så att åhörarna kom till tro. Apostlarna var så fyllda av bevisningens Ande och kraft att människorna blev frälsta enbart genom att lyssna till förkunnelsen. Det behövdes ingen inbjudan eller något trugande för att få folk att komma till Jesus. Kraften i ordet var så mäktig, att människorna kapitulerade och tog emot Jesus.

Vi kan också se på Apg 17, där vi finner Paulus och Silas verksamma i Berea. I den 11 versen läser vi:

-Dessa (judarna) voro ädlare till sinnes än judarna i Tessalonika; de togo emot ordet med all villighet och rannsade var dag skrifterna för att se, om det förhölle sig, såsom nu sades.

Och i vers 12:

-Många av dem kommo därvid till tro, likaså ganska många ansedda grekiska kvinnor och jämväl män.

Vi finner här att människor genom att på egen hand rannsaka skrifterna kom till tro. *Vilken makt och kraft i Guds ord!*

Vi skall se något mera på förhållanden kring Jesu verksamhet och förkunnelse. I Joh kap 7 finner vi honom i samtal med judarna. Dessa hade olika inställning till Jesus och hans undervisning. Somliga menade att han var en villolärare, men andra såg honom som en rättsinnig man. När fariseerna, som var fientligt inställda mot honom fick höra att många av folket trodde på honom och i tysthet talade väl om honom "*sände överstepräster och fariseerna ut rättstjänare för att gripa honom*". Men rättstjänarna kom tillbaka utan Jesus. Då frågade överstepräster och fariseerna rättstjänarna:

-Varför haven I icke fört honom hit? Tjänarna svarade:

-Aldrig har någon människa så talat som den mannen talar. (v 45-46)

Tjänarna hade lyssnat till Herrens förkunnelse och blivit så fascinerade, ja, alldeles hänfödda. De var utsända för att gripa Jesus, men istället blev de själva gripna när de lyssnade till nådens ord som utgick från hans mun.

Vi såg i Hebr 4 att Guds ord är som "*ett skarpt, tveeggat svärd*" och att det har förmåga att "*tränga igenom*" och "*åtskilja*" och vara en domare. Ordet tränger in i hjärtats innersta vrå, skär bort och dömer ut sådant som inte skall förekomma i våra andliga liv.

Om man har en rätt inställning till ordet och förstår att det verkligen är *Guds ord* och läser det under den helige Andes ledning kan man inte undgå att påverkas. Ju mer man läser desto mer fascinerad blir man. Man märker den oerhörda kraften i bibelordet och hur det påverkar och formar det andliga livet. Precis som Guds talade ord när han skapade allting, så har bibelns ord också en skapande kraft. Det skapar nytt och förändrar vårt inre till harmoni med Guds vilja. Detta givetvis under förutsättning att man är villig att låta sitt liv formas av Guds ord.

Ofta när jag läser min bibel brukar jag träffas av ordet som en glödande pil i hjärtat. Ja, det brukar kännas som ett hugg av ett glödgat svärd. Jag brukar känna mig fullständigt tillintetgjord när jag på det sättet smälter ned inför Ordets mäktiga kraft.

O, att alla bekännande kristna ville bli flitiga bibelläsare. Då skulle det andliga

läget se helt annorlunda ut i de kristna församlingarna. Det ser ut som att många kristna tror att ordet består enbart av en massa bokstäver mellan två pärmar. De verkar inte förstå, att *Guds ord är liv och kraft*, att det har en fostrande och danande funktion.

Att bli träffad av ordet som en glödande pil i det inre är oerhört nyttigt och något att tacka Gud för. Från sitt territorium i himlarymderna skjuter djävulen skurar av brinnande pilar mot Jesu efterföljare. Då är det absolut nödvändigt att vara iklädd den andliga vapenrustningen enl Ef 6. Den vapenrustningen inkluderar:

-...trons sköld, varmed vi skulle kunna utsläcka alla den ondes brinnande pilar.

Guds ord är också andlig mat för oss och en rik källa till glädje. Jeremia säger;

-När jag fick dina ord, blevo de min spis, ja, dina ord blevo för mig mitt hjärtas fröjd och glädje; ty jag är uppkallad efter ditt namn, Herre, härskarens Gud.

Profeten Jeremia upplevde rena feststämningen när han fick läsa, ja, äta Guds ord. Också för Jesu efterföljare är ordet mat och dryck, den rätta andliga kosten. Paulus skriver i sitt första brev till Timoteus att Timoteus hämtar sin "*näring av trons och den goda lärans ord*." (kap 4 v. 6)

Guds ord är givet åt hans folk till vägledning. Bibeln är kompassen som leder oss rätt på vår vandring till vårt rätta hemland. Den är bruksanvisningen för våra liv. Psalmisten säger i Ps 119:105:

-Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig.

På den tiden brukade nattvandrare, när de gick på öde stigar ha en liten oljelampa fastbunden vid den ena stortån. Lampan lyste upp stigen framför dem på ett bra sätt, genom att den var så lågt placerad. Därav uttrycket "*mina fötters lykta*" Varje levande kristen behöver mätta sin ande med det goda gudsordet, för att kunna växa och utvecklas till andlig mognad. Ordet säger, att vi skall växa upp till manlig mognad, ja, intill Jesu, Kristi fullhet. Då blir vi också fullt färdiga och redo att möta vår älskade brudgum när han vid uppräckandet hämtar sin brudskara. ■

Beställ undervisning på CD!

Påskens möten:

- 080321 11.00 Hans Lindelöw
15.00 *Korsets budskap i den religiösa förvirringens tid* Stig Andreasson
- 080323 11.00 *Han är uppstånden!*
Michael Dakwar
15.00 *Påskens budskap - världens enda hopp.* Stig Andreasson
- 080424 11.00 *Behovet av sann omvändelse*
Tage Johansson
- 080425 19.00 *Jesu eviga existens*
Stig Andreasson
- 080406 18.00 *Väckelsemöte!*
Märta Berg, m fl
- 080413 11.00 *Agans betydelse*
Hans Lindelöw

080427

- 11.00 *Smärtornas man vann seger*
Paulus Eliasson
15.00 *Statsmakten och Guds församling*
JanEgil Hafsahl

Bibeldagar, *Andens väsende och liv:*

- 080605 19.00 *Inledningsmöte* Tage Johansson,
Robin Widén, Kjell Roos
- 080606 12.00 Hans Lindelöw
15.00 Robin Widén
- 080607 15.00 Tage Johansson
19.00 *Väckelsemöte!* Predikan av
Kjell Roos
- 080608 11.00 Michael Dakwar

Pris: 30:-/CD

Beställningsadress: Se kontaktrutan

Konferenser och väckelsekampanjer i sommar!

Maranataförsamlingen inbjuder till **sommarkonferens 19 - 27 juli**. Mobilisering omkring Guds Ord, och påminnelse om församlingens ursprung och mål!

Tältmöten i Rålambshovsparken i Stockholm, 7-10 augusti.

Väckelsekampanj med förkunnelse i Stockholm City.

Pilgrimsfolket i Norge inbjuder till **väckelsekampanj på Youngstorget i Oslo** under **senare delen av augusti**. Tid återkommer vi om på hemsidan och i nästa nr av Midnattsropet.

Varmt välkommen att delta med tid, kraft och medel i det viktiga missionsuppdraget att göra Jesus känd bland människorna i denna tid av stort avfall. "Skörden är mycken, men arbetarna äro få. Bedjen fördenskull skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd."

MARANATA-
möte
kl. 1900
←

Radio Maranata ● Stockholm, 88 MHz

Tider:

Må - fr 8.00 - 8.30

Lö - sö 8.00 - 9.00

Må & on 18.00 - 19.00

Må - To 23.00 - 23.30

Lö - Må 2.00 - 2.30

Göteborg, 94,9 MHz

Tisd 21.00, Lörd 15.00

Rudiosändningar via internet:

www.maranata.se

VÄLKOMMEN TILL MÖTEN HOS MARANATAFÖRSAMLINGEN!

Tider:

Månd-fred 12	Bönemöte
Tisd 12 & 19	Bibelstudium
Torsd 19	Bönemöte
Lörd 18	Ordet och bönen
Sönd 11	Ordets förkunnelse
Sönd 18	Väckelsemöte

För ytterligare information, se hemsidan,
Dagens Nyheters predikaturer och
kontaktrutan till höger.

LIVE- SÄNDNINGAR

Bibelstudier, väck-
elsemöten och
förkunnelse sänds
över internet!

www.maranata.se

(Mötena lagras också
för nedladdning)

Kontakt

Besöksadress:

Bällsta Missionscenter, Bäll-
stav. 100, Bromma, Stockholm.
(Kommunala färdmedel: Buss
112, 113, Hpl. Solvalla)

Beställningsadress:

BÄLLSTA MEDIA CENTER
Box 201 34, 161 02 Bromma

Tel: 08-98 56 83

Fax: 08-98 21 39

E-post: info@maranata.se

Hemsida: www.maranata.se

Pg.nr: 495 46 24-5

**OBS! Alla priser är
exklusive porto.**

Romarbrevet

Rättfärdighet
från Gud!

Rättfärdighet
från Gud

59:-

I denna bok presenteras en rad
bibelstudier över Romarbrevet,
som Arne Imsen höll på 70-talet.
Studierna tar på ett enkelt sätt
upp församlingens unika karaktär,
uppdrag och mål.

Biografi

Fånge 7425 är nu

FRI!

Kjell Roos berättar

Fånge 7425
är nu fri!

59:-

Kjell Roos har en väldigt spännan-
de livshistoria att berätta. I detta
vittnesbörd finns också förkunnel-
sen om vilken förvandlande kraft
som är i evangelium.

Äktenskapet

För
äktenskapet
- i tiden
Analys och argument i debatten

För äktenskapet
- i tiden
Av Ola Nilsson
Relevant förlag

198:-

Aktuell bok som på ett avslö-
jande sätt visar på vilket förljuget
sätt den homosexuella livsstilen
kommit att upphöjas till norm i
det svenska samhället. Boken är
välskriven och ger mycket angelä-
gen information som är nödvändig
att känna till idag.

Missionshotellet!

Budget 375:- (inkl. frukost)

Enkel 565:- (inkl. frukost)

Dubbel 765:- (inkl. frukost)

Ett andra hem, i hjärtat av Bromma

Bällstavägen 100, Bromma

08-627 55 55

Hemsida: www.pilgrimshem.se

BÄLLSTA TAXI

Alltid med sitt
BÄ(LL)STA PRIS!!

Arlanda-
Sthlm
440:-

08-28 25 22

Tryggare kan väl ingen fara...

Böcker, musik m.m.

Listor över böcker, musik, mö-
tesinspelningar m.m. finner du
på vår hemsida.

Maranataförsamlingen inbjuder till Sommarkonferens

19 – 27 juli 2008, omkring temat *Andens liv i lära ochandel*

Inledningsmöte lörd kl 19.
Dagligen 11, 15 och 19,
bibelstudier, missions-
informations- och väckelsemöten.

Mobilisering omkring Guds Ord, med fördjupning i vad det innebär att vara en Jesu Kristi lärjunge; hur Andens liv kan gestaltas i lära ochandel.

En maranatakonferens utan artister och andra dragplåster för tidsfördriv och underhållning.

Det finns en liten skara, som vill identifiera sig med den kämpande församlingen vars kraft är ringa, men finner sin styrka i att ta vara på Guds Ord och inte förneka Jesu Kristi namn (Upp 3:8)

Du som vill uppleva mer av denna kraft, är välkommen.

Kostnader för mat och logi bär vi gemensamt genom offer enligt det urkristna idealet; var och en delar med sig av det han har, och så fylls både andliga och lekamliga behov!

Det huvudsakliga ansvaret för undervisningen har församlingens lärare: **Tage Johansson, Hans Lindelöw, Robin Widén**, samt **Berno Vidén** som kommer direkt från Dominikanska Republiken. Från Pilgrimsfolket i Norge medverkar bl.a. **Jan-Egil Hafsahl, Michael Hafsahl** och **Paulus Eliasson**. **Stig Andreasson, Kjell Roos, Michael Dakwar** samt **Zenonas Vaitkevičius** från Litauen och andra tillresande vittnen kommer även att medverka.

Plats: Maranataförsamlingen i Stockholm
Bällstavägen 100, Bromma.
Mellan Solvalla travbana och Bromma flygplats.

Anmälan och mer info:
Postadress: Box 201 34, 161 02 Bromma
Tel: 08-98 56 83 • **E-post:** info@maranata.se

Tältmöten i Råambshovsparken 7-10 augusti
FRÄLST ELLER FÖRLORAD
Välkommen till väckelsemötena, varje kväll kl 19.00!